

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDUNN

PRAKTISK VECKOTIDNING
FÖR
KVINNAN OCH HEMMET.

N:r 18 (124)

Fredagen den 2 maj 1890.

3:dje årg.

<p>Annonspris: 35 öre pr petitrad (10 stafvelser). För »Plattsökande» och »Lediga platser» 25 öre. Utländska annonser 70 öre pr petitrad.</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 kr. för kvartalet, med Iduns- Mode- och Mönstertidning 1 kr. 65 öre; postarvodet inberäknadt.</p>	<p>Redaktör och utgivare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 10—11. Allm. Telef. 61 47.</p>	<p>Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Lösnummerpris: 15 öre (vid kompletteringar).</p>	<p>Byrå: Drottninggatan 48, 1 tr. Prenumeration sker i landsorten å post- anstaltarna, i Stockholm hos red., i boklådorna och tidningskontoren.</p>
--	--	--	---	--

Anne Charlotte Leffler, duchessa di Caianello.

Å vardt dock sagan sanning till sist, och det tusentungade ryktets pladder har för en gång befunnits sannspådt. Visst voro vi bra tviflande, vi eftertänksamme och förståndige, när redan för flere månader sedan den uppgiften här hemma dök fram, att den vidt kända svenska författarinnan i södern knutit äktenskaplig förbindelse med en högättad italienare. Och den långa tystnad, som sedan följde, utan att några närmare detaljer förspordes, någon bekräftelse kom, gäfvö vårt tvifvel visshet. Det var en saga, en djärf korrespondentfantasi — *voilà tout!*

Men om nu äfven den indiskreta Fama den gången var något före sin tid, var hon det ej mer än några få, korta månader. Nu kunna vi ej längre tvifla, sedan de dagliga tidningarna helt kategoriskt bekräftat faktum med följande notis:

Lysning till äktenskap är i Rom afkunnad mellan författarinnan *Anne Charlotte Leffler* och hertigen af *Caianello*. Vigseln skall ega rum i början af maj.

I juli månad lära de

nygifta komma att besöka Sverige.

Enligt bruket i Napolis aristokratiske kretsar kommer fru Leffler att bibehålla sitt familjenamn och sålunda kalla sig *A. Ch. Leffler, Duchessa di Caianello*.

* * *

Idun hade redan tidigare varit betänkt på att vid tillfälle införlifva *Anne Charlotte Edgren-Lefflers* bild med sitt porträttgalleri, och från en mängd håll ha upprepade påstötningar ingått i denna riktning.

Vi tvekade dock länge. Ty förnekas kan ju aldrig, att *Anne Charlotte Lefflers* författarskap genom sin ofta tendentiösa art varit egnadt att skaffa henne vedersakare lika fullt som varma beundrare och vänner. Och detta i många punkter med all rätt. Men då är ock sannt, att lika litet en oväldig och rättvis dom skall kunna förtaga henne äran af en stor skriftställarebegåfning och af många goda verk, som ställa henne i främsta ledet bland svenska författarinnor.

I samband med ofvan omnämnda glada tilldragelse i *kvinnans* lif ha

Uppfostringsfrågan är för det moderna samhället en fråga om lif eller död, en fråga, på hvilken framtiden beror.

F. RÉNAN.

vi därför ock nu ansett tillfället lämpligt att för svenska läsare presentera bilden af författarinnan.

* * *

Anne Charlotte Leffler föddes den 1 oktober 1849 i Stockholm, dotter till rektorn vid Katarina elementarläroverk J. O. Leffler. Tvänne hennes bröder ha på vetenskapens fält, liksom hon på vitterhetens, förvärfvat sig anseende, nämligen Gösta Mittag-Leffler, den berömda matematikern vid Stockholms högskola, och L. F. Leffler, e. o. professor i svenska språket vid Upsala universitet.

Redan tidigt röjdes arten hos det unga sinnet; och pensionsflickans kria böcker fylldes ofta nog af vittra försök, hvilka lågo vida utom den Wallinska flickskolans pensa. En ung dam på 20 år, trädde hon första gången fram för allmänheten — dock under signaturens skyddande förklädnad. Bakom »Carlots» lilla novellsamling »Händelsevis» var det endast ett invigt fåtal, som skönjde Anne Charlotte Lefflers drag.

De tre småberättelser, hvaraf detta förstlingsarbete består, smaka visserligen starkt nog af den omogna fruktens kartighet, men röja ej dess mindre ett obestriddigt författargry. Dock har författarinnan behöft många och långa läroår, innan hon lyckades förvärfva det herravälde öfver den yttre formen, som nu i hög grad utmärker henne, den enkla och klara stil, som åskådligt för läsarens andliga öga framställer allt, hvad hon vill måla.

Som dramatisk författarinna debuterade Anne Charlotte Leffler med ett tvåaktsstycke, »Skådespelerskan», som anonymt uppfördes på Dramatiska teatern i slutet af år 1873 och rönt rätt stor framgång, ehuru ännu här vidlåder en svaghet i formgifningen, som i det hela var helt naturlig för en så ung och ännu sökande penna.

Under sjuttioalets lopp följde vid olika tider och under olika signaturer ytterligare tre dramatiska verk, af hvilket det senaste, »Alfvän», som 1880 gafs å dåvarande Nya teatern, utan gensägelse stod högst och mottogs med intresse och bifall af en teaterälskande allmänhet, som härigenom — visserligen helt oveten om att genom de olika märkenas alster ha följt en författareindividualitets utveckling — dock gaf en bekräftelse till, att denna utveckling verkligen varit ett jämnt framåtskridande mot målet: en harmonisk och på sina medel säker konst.

* * *

Det var den år 1882 utkommande första samlingen af den novellsamling, hvilken författarinnan benämnt »Ur lifvet», som med ens gjorde hennes namn berömdt. Hon kände med sig, att hennes långa lärotid nått sitt slut; att hon numera var herre öfver sin framställningskonst, och så lät hon anonymiteten fara och framträdde i eget namn för allmänheten. Redan detta, att arbeta tyst och ihärdigt i tretton år och ej af någon falsk egenkärlek eller vunna framgångar låta förblinda sig att tro, det man nått mästerskapet, förr än man känner sig alldeles säker på sin sak, talar för gedigheten hos hennes talang.

Den första delen »Ur lifvet» vann genast stor popularitet; den utkom samma år i tvänne upplagor, hvilka ett par år senare följdes af en tredje.

Största bifallet af dessa berättelser egnades »En bal i 'societeten'» med dess ypperligt tecknade flicktyper, Arla och Gurli, och författarinnan frestades häraf att gifva dessa omtyckta typer äfven scenens lif. »En räddande engel» har ock blifvit ett ofta speladt reper-toarstycke och specielt har den yrhättan Gurli med sin brådmogna lystnad efter det flärdfulla lif, som väntar att mottaga henne, då hon fått lägga bort den korta klädningen, i fruarna Hartmans och Oda Nielsens samt fröken Lina Sandells gestalter hänfört publiken i nordens förnämsta städer.

Redan året därpå utkom berättelse-seriens andra samling och första häftet af den tredje. Samma allmänna bifall, som kommit första samlingen till del, helsade emellertid ej dess fortsättning. Orsaken härtill ligger i öppen dag. I åtminstone en af novellerna, »Aurore Bunge», hade Anne Charlotte Leffler upptagit ett verkligen ömtåligt ämne till behandling och djärft och rakt på sak utfört sin skildring.

En annan af berättelserna i denna samling, »I krig med samhället», väckte äfvenledes »blandade» känslor å ena sidan, medan man å den andra påstod, att här hade författarinnan skapat sin bästa novell. Det senare är dock bestämdt icke fallet.

Ännu ett arbete utgafs samma år: »Sanna kvinnor», skådespel i tre akter. Af hennes arbeten för scenen är detta onekligen det förnämsta. »Tendensen» framträder väl hårdt och skarpt, men den är här så väl sammanväfd med handlingen, att intrycket ej grumlas för andra än dem, som ej vilja erkänna dess rättmätighet och giltighet i det hela. Ypperliga karaktärsbilder äro här framställda, och den sceniska byggnaden är fast och säker, äfvensom dialogen mönsterig.

År 1885 framträdde Anne Charlotte Leffler med ett nytt skådespel, »Hur man gör godt». Det gafs på hösten samma år på Nya teatern, efter att kort förut ha uppförts i Göteborg. Författarinnan har här helt och hållet öfvergifvit den objektiva hållning, hon merendels bemödar sig att intaga, och har i scenisk form gifvit oss en lidelsefull och allt för ensidig anklageskrift mot en del skriande missförhållanden i samhället.

Tredje samlingen af »Ur lifvet» fick först förliden jul sin afslutning; redan år 1886 utkom under titel af samlingens fjärde band författarinnans hittills omfångsrikaste berättelse, »En sommarsaga». I sin helhet måste denna öfver 400 sidor starka berättelse anses vara ett verkligen betydande arbete om det än ej markerar något framsteg utöfver den ståndpunkt, som hon tidigare uppnått.

Under de senaste åren har Anne Charlotte Leffler nästan oafbrutet vistats på resor, och hennes skönliterära publikationer ha därunder inskränkts till en serie intressanta resebref, hvilka tid efter annan återfinnas i hufvudstadens tidningar, förnämligast Stockholms Dag-alad. Helt visst har dock ej hennes penna hvilat från större verk; på dramatikkens område fingo så senast våra grannar danskarna höra utaf henne, då hennes här ännu ouppförda lust-

spel, »Den kärleken», nyligen gick öfven tiljan i hufvudstaden invid sundet.

* * *

Anne Charlotte Lefflers författareskap har visserligen, som redan nämnts, varit mycket olika bedömdt, på många håll måhända lika öfverdrifvet höjdt till skyarne som på andra neddraget. Att hon gjort sig skyldig till öfverdrifter, ämna vi minst af alla förneka; men att dessa skulle vara så genomgående och väsentliga, att därigenom hennes förtjänster förtagits, skall väl ingen rättvist medge. Tvärtom — de sista ha varit och äro beaktansvärdt stora. Med sina sedeskildringar har hon alltid ärligt velat verka det rätta; i sina alster af mindre tendentiös art har hon ofta bjudit oss pärlor af en lugn, beherskad berättarkonst och träffande karaktäristik.

Och än större kunna de blifva. Det hoppas helt visst med oss alla svenska kvinnor, som i Anne Charlotte Leffler dock se den främsta kvinliga talangen inom pennans gebit, som deras fosterland för närvarande eger. En angenäm och rofull framtid skall säkerligen gifva hennes diktning den harmoni, som förklarande måste gjuta sitt skimmer öfver all sann konst, att den må fullt uppfylla sitt ändamål — att höja och att förädla!

J. N—g.

Vårfest.

Glid ned i mossans lena dun
att hvila njukt din kind,
af solglöd skälper luften brun,
och ljum är vårens vind.
— I glitter silas dagrar net,
och rundt omkring oss snöglans ler
af hvita anemoner.

Du blundar tyst mot ljus och blänk, —
men lös ditt blonda hår,
att kring dig som ett gyllne stänk
för sol och bis det står!
— En dryckesfest jag fita vill,
ett gladt symposion reda till
bland hvita anemoner.

Och vin skall vara björkens saf,
där rik den väller fram,
se'n barksigillet brutits af
ut genomborrad stam.
— Din ljusblå sko pohalen är,
som ymnigt rågad fram jag bär
och prydd med anemoner.

Du let som i en lycklig dröm
och löser flätans knut,
i blicken, fuktigt vek och öm,
är vårglans gjuden ut.
— Och medan fritt ditt hår du gör,
jag öfver dina skuldrot strör
ett regn af anemoner.

Joh. E. Kléen.

Tillkännagifvande.

Undertecknad är bortrest från och med den 4 dennes, och förestås redaktionen under min bortovaro af hr **Johan Nordling** samt expeditionen och ekonomien af hr **Alexander Hellberg**. Skrifvelser, som innehålla bidrag till tidningen eller på något sätt röra tidningens innehåll, böra adresseras till **Iduns Redaktion**, rekvisitioner, penningförsändelser och dylikt till **Iduns Expedition, Stockholm**.

Stockholm den 1 maj 1890.

Frithiof Hellberg.

Om en »enkel och huslig» uppfostran.

En tidsbild af F. v. Bülow.

Om en fattig flicka af god familj träffar tillsamman med en förmögen karl, som upptäckt henne i den tillbakadragenhet, hvori de små tillgångarna höllo henne, om han kommer under fund med hennes inre fördelar under det enkla omhöljet och därför erbjuder henne hjärta och hand, kan hon sägas ha dragit den stora lotten på lyckans lotteri. Men en sådan lott tillfaller icke en bland hundra. I de nio och nittio fallen ser sig den omedelade flickan efter föräldrarnes död hänvisad till att försörja sig genom egen kraft, och jag beklagar de stackars flickor, som föräldrarna ej uppfostrat därtill. Betänk detta, min kära fru generalska, och låt Maria och Matilda i tid lära sig något ordentligt. En grundlig bildning är ju ändå det enda kapital, mindre bemedlade föräldrar kunna skänka sina barn för den kommande kampen för tillvaron.»

Det var doktor Brunner, den gamle vördige husläkaren, som yttrade dessa ord till generalskan von Stålsköld, hvars affidne man varit hans intima vän.

»Jag tror inte,» svarade hon mildt, men bestämdt, »att jag skulle göra mina döttrar någon tjänst, om jag uppfostrade dem till emanciperade, vittra damer. Jag skulle därmed endast göra dem odugliga till kvinnans egentliga kallelse som maka och mor. En enkelt och husligt uppfostrad flicka skall där emot alltid säkrare göra sin man lycklig.»

»Men om hon aldrig finner denne man?»

Generalskan hade god lust att helt och hållet bestrida denna möjlighet, men inför det faktum, att bland kretsen af hennes bekanta funnos åtskilliga »enkel och huslig» uppfostrade flickor, som ändå fått stanna på den öfverblifna kartan, kunde hon inte gärna göra det. Hon svarade därför efter en stunds betänkande:

»En enkelt och husligt uppfostrad flicka finner alltid någon plats.»

Doktorn skrattade hänfullt.

»En plats? Ja! Men hvad för slags plats! Jag skulle inte önska min värste ovän den existens, som väntar en flicka, hvilken utgått från ett solvarmt, af kärlek genomadt hem och måste slå sig fram bland främlingar, som förstå att draga nytta af henne, medan hon med bästa vilja ej kan uträtta andra tjänster än som ett slags finare husjungfru. Om jag hade döttrar och måste förutse för dem ett sådant öde, tror jag, att jag hellre i tid skulle blanda gift i deras morgonkaffe.»

»Bevars, hvilka paradoxer, min bästa doktor.»

»Man behöfver inte göra sina döttrar till några lärdomsljus för att skapa dem en själfständig existens. Alla gossar ha inte fallenhet för studier och ännu mindre alla flickor. Om ni inte mot talang och böjelse vill göra edra döttrar till målarinnor, virtuoser eller läkare, finner jag det endast lofvärdt. Låt ni dem gärna för min skull lära sig konsten att sy, den högre bokföringskonsten eller den mest komplicerade af de kvinnliga fackvetenskaperna: att i stor stil sköta ett hushåll. Hvad spelar en mycket liten roll, men huru en så mycket större. Nöj er bara inte med den olycksaliga dilettantismen, med det eländiga stympar- och fuskväsendet, som ty värr kännetecknar vår moderna kvinnobildning.»

»Det var också några idéer!» tänkte generalskan, sedan den gamle herrn lemnat henne. »Vi ha förut inte vetat något af allt det där och ändå varit lyckliga.»

Maria och Matilda växte sålunda upp såsom andra flickor af deras stånd och sysslade med hvad andra syssla med: litet musik, litet handarbete, litet målning, litet hushållsbestyr — af mycket något litet, af intet något helt.

Generalskans döttrar voro smakfullt klädda, älskvärda och comme il faut, och deras bekanta kallade dem »ett par älskliga flickor».

Matilda, den vackraste af systrarna, gjorde på en bal bekantskap med en ung ämbetsman, till hvilken hon förlorade sitt hjärta. Han föredrog henne på ett i ögonen fallande sätt och gjorde henne sin kur en hel vinter. Det var en glad, en lycklig tid! All den uppmärksamhet, som mindre lyckliga väninnors afund väckte och sedan en ännu större lycka i perspektiv!

Men den unge ämbetsmannen drog sig plötsligt tillbaka, sedan han fått närmare underrettelser om fröknarna Stålskölds förmögensvilkor. Han var själf obemedlad och kunde inte gifva sig med en fattig flicka. Matilda sörjde däröfver, tills hon förlorade helsa och motståndskraft, ehuru modern sökte trösta henne med orden: »Blir det inte han, så blir det väl en annan.»

Under dessa förhållanden hade de båda flickorna hunnit in på midten af tjugutalet, då generalskan plötsligt sjuknade och dog.

Därmed upphörde den höga enkepension, af hvilken familjen kunnat lefa enligt sitt stånd, och flickorna stodo där med två tomma händer.

Under första tiden uppehöll de sig som »gäster» hos en väninna till modern och började se sig om efter »anställningar».

Det var ingen lätt sak! Till att undervisa hade de för bristfälliga kunskaper, till att göra »les honneurs» som värdinna fann man dem ännu för unga och oerfarna, för en kassörskebefattning, en föreståndarinneplats i en modeaffär eller dylikt saknade de alla kunskaper och för öfrigt all håg; att gifva sig till sjuksköterskor föreföll de lefnadslustiga, glada flickorna liktydigt med ett fängselif mellan dystra klostermurar. Det återstod sålunda blott för dem att taga plats som finare »bonne» eller för att »gå frun tillhanda».

Men de förödmjukelser och missträkningar, som oftast äro förenade med en underordnads ställning, kunde de i sorglöshet och ett behagligt hemlif uppväxta flickorna icke länge hålla ut med.

Den vackra, bortskämda Matilda dukade under först. Sedan hon bakom systemens rygg haft flere hemliga möten, försvann hon en dag.

»Jag står inte ut längre,» hade hon skrivit till systemen, »må nu bli af mig hvad som helst.»

För svag att längre fortsätta den ojämna striden, föredrog hon ödet som »femme entre-tenu» framför att slafva och arbeta.

Marie slöt sig nu i sin bitterhet helt och hållet inom sig själf och var döf för allt vänligt tilltal.

Hon hade lärt att hata en mänsklighet, som dömde henne att kämpa för tillvaron, utan att ha gifvit henne vapen till denna strid.

Emellertid fann hon slutligen den länge sökta anställningen som finare »bonne» i en köpmansfamilj, men emedan hon genom sitt sträfva, fåordiga väsen ej kunde vinna barnens kärlek, blef hon snart uppsagd.

Nu började sökandet på nytt. Emedan hennes adliga namn var en stöttesten vid underhandlingarna, antog hon ett vanligt borgerligt. Slutligen kom hon som hjälpreda åt frun i en penningdryg köpmansfamilj. Hennes matmor behandlade henne med en taktlös nedlåtenhet, hvilken hon besvarade med kallt hån, och följden blef, att hon åter såg sig utan plats.

Efter nya underhandlingar hamnade hon i en barnrik lärarefamilj, där hon visserligen behandlades vänligt, men öfverbopades med det släpigaste arbete långt öfver sina krafter.

Utmattad till kropp och själ uppgaf hon allt och sade nu äfven hon: »Jag står inte ut längre.» —

De dagliga tidningarna i den stora staden hade att berättas om ett nytt självmord.

»Man fann hos den olyckliga, som trots den slitna dräkten tycks ha tillhört den s. k. bättre klassen, en tom portmonnä och en näsduk med initialerna M. v. S. Bekymmer för utkomsten tyckas ha varit orsaken till den beklagansvärda handlingen.»

* * *

»Är det då verkligen sant, att Marie von Stålsköld...?» frågade hviskande fru X.

»Ack ja, tänk bara! Är det inte förskräckligt?»

»Men hvad har då blifvit af den vackra Matilda?»

»Tst! — För all del! Denna varelses namn bör man ej nämna!»

»Förskräckligt, kära fru professorska! Och ändå voro de ju så enkelt och husligt uppfostrade flickor!» —

Iduns månadsrevy.

Den 1 april firade Bismarck, efter erhållet afsked, sin födelsedag i Friedrichsruh. Trots all honom vid det tillfället visad hyllning måtte den 75-åriga ex-kanslern då hafva känt en missträkning, sådan man erfar, då man blifvit »narrad april»; ty att han under sådana omständigheter skulle 1890 fira sin födelsedag på Friedrichsruh hade han nog ej länge förut tänkt sig. Att han ej riktigt kunnat smälta förargelsen, antydes äfven af den polemik, som hamburgertidningar, antagligen af honom inspirerade, drifvit mot hans efterträdare. Otvifvelaktigt är kejsar Wilhelm II för närvarande den mest intressanta personligheten i den politiska världen. Med en ungdomlig håg, öppen för tidehvarfvets stora tankar, och med en kraf-

tig herkulesvilja, beredd att bruka »sin stora makt» för deras förverkligande, griper han själf beslutsamt om regeringstygeln och ställer sin egen person i förgrunden. Dristigt griper han sig an med försöket att lösa tidens mest brännande fråga, inför hvilken statsmännen hittills stått oroliga och tveksamma, och han synes ej frukta den splitets brand, den lidelsernas storm, som därpå månne uppäckas. Huru skall detta sluta? Skall han, såsom den ungdomsvarme Eros i den helleniska skapelsemyten, lyckas försona de jäsande och mot hvarandra stridande krafterna i detta kaos? Eller skall han komma att likna mytens Faëton, hvilken med ungdomlig dristighet tog sig för att köra solens vagn, men ej utförde uppdraget bättre, än att världen sattes i brand och äfven han själf därvid gick under? Endast framtiden kan gifva svaret på dessa frågor, och det svaret måste denna gång med stort intressa afbidas; ty den rörelse, som nu utgår från Tyskland, kommer, hurudan utgång den än får, med sina verkningar att genomgå hela Europa.

Ja, väl mer än Europa; ty arbetarörelsen är »internationell» i så vidsträckt betydelse, att den sträcker sig äfven till de öfriga världsdelarne, så långt europeisk kultur utsträckt sitt herradöme. Till den stora arbetaredemonstrationen, hvilken skall börja den 1 maj, och hvilken, då detta nummer af Idun utkommer, utförts eller kanske ytterligare fortsättes, hafva under april månad vidtomfattande förberedelser gjorts i Europas och Amerikas skilda länder, ja, äfven i Australien. Med mer eller mindre ängslan hafva regeringarne i olika länder vidtagit sina försiktighetsmått för att förebygga reformrörelsens urartande i revolutionsyra. I främsta rummet kommer att framställas yrkande om 8 timmars normalarbetsdag; därtill komma emellertid att ansluta sig en mängd andra yrkanden, olika i olika länder. I alla händelser kommer den 1 maj 1890 att blifva en världshistorisk bemärkelsedag.

I synnerhet har denna arbetaredemonstration med stor oro motsetts i Österrike, där upphetsningen i arbetarelagret är så intensiv, att oroligheter redan förefallit och än ytterligare afvaktas. Denna rörelse började i Böhmen och Mähren samt inleddes med en stor arbetarestrejk, som utbröt den 16 april. Sedermera har rörelsen utbredd sig till Galizien och andra landskap.

Vid sidan af kejsar Wilhelm och den sociala frågan ådraga sig fortfarande Stanley och Emin pascha den civiliserade världens uppmärksamhet.

Den rivalitet, som mer och mer yppat sig mellan dem båda, innebär i själfva verket en rivalitet mellan England och Tyskland som afrikanska kolonialmakter. Ur sådan synpunkt har i Tyskland intresset för Emin stigit nästan till kokpunkten. Där har utrustats en expedition, som under ledning af Emin och major Wissman i slutet af april dragit in i det inre Afrika. Det talas om att denna expedition ämnar sig till stranden af Victoria Nyansa, hvilken stora sjö tyskarne synas vilja draga inom området af sin »intressesfer», samt därifrån ännu djupare in i landet. Sultanen af Zansibar lär vara ombetrodd att medla fred mellan tyskarne och höfdingen Bana Heri, hvilken senare skulle förmås ställa sig under tyskt beskydd. Synbarligen vilja tyskarne bilägga alla tvister på kustområdet för att med full kraft kunna fullfölja sina stora planer i det inre. Det är naturligt, att dessa planer från Englands sida ses med oro och misstroende; England ger lugnande försäkringar, men söker ändå vara på sin vakt.

I vårt land samlar sig ännu det politiska intresset kring riksdagens förhandlingar. Biskop Billings anlopp mot statsanslaget till Stockholms arbetarinstitut berörde på sätt och vis den stora sociala frågan och blef, till stor del ur sådan synpunkt, flitigt debatteradt i prässen. Vid den slutliga omröstningen blef detta anlopp tillbakalaget. Af mer genomgripande art är den under april månad af vederbörande utskott förberedda läroverksreformen, hvars afgörande förestår. De åt försvarsväsendet, isynnerhet det maritima, beviljade stora anslagen höra äfven till denna riksdags minnesvärdheter.

Otto Sjögren.

Sen till, att *Idun med Modetidning* finnes hos alla edra bekanta!

Marja Tschebrikowa.

Den hittills okända ryska skriftställarinnans namn flög med ens öfver världen!

Marja Tschebrikowa blef hjältinnan för dagen öfver allt, där ännu ett hjärta klappar varmt för de förtryckta.

Hvem var hon då? Hvad gjorde hon?

Marja Tschebrikowa, hustru till en rysk embetsman, sedan länge bekant som en anspråkslös skriftställarinna, vågade för Rysslands tsar, själfherskaren, blotta en smula af allt det elände, hon såg.

Från Paris sände hon honom ett öppet bref, hvori hon i glödande ordalag skildrade de orättvisor, som i tsarens namn, men säkert utan hans vetskap, öfvas af den ryska »tschin» och sprida olyckor öfver hela det heliga riket.

Det var djärf, trotsigt, men hon visste, att bakom henne stod allt hvad intelligens är i det olyckliga landet.

Förloppet är bekant. Resultatet däremot icke. En mängd hvarandra motsägande uppgifter angående följderna af detta steg sågo dagen i den europeiska prässen.

Enligt somliga af dessa hade brevet kommit tsaren tillhanda, och han hade uttryckt sin önskan att inga rättsliga åtgärder skulle vidtagas mot författarinnan.

Enligt andra blef hon genast häktad, och enligt sista underrättelsen skall hon för sitt modiga tilltag blifvit transporterad till en stad i östra Sibirien.

Huru som helst. Hon har, liksom amerikanaren Kennan och säkert med större sakkännedom än han, för det förfärade Europa lyft en flik af det elände, som döljes inom Ryssland, och mot hvilket intet tyckes hjälpa, hvarken fanatismens dynamit och revolver eller den varma, ädla fosterlandskänslans öppna frimodighet.

Klädedräkten och våra barns helse.

Prisbelönadt svar å frågan XVII.

Dånga personer mena det vara åtminstone till en viss grad en onyttig och färfång möda att söka skydda de små mot sjukdom. »Hvad gör en liten snufva eller hosta?» hör man så ofta sägas, och likaså i fråga om flere af de s. k. barnsjukdomarna: »mässling och skarlakansfeber skola de ju ändå ha en gång; därför är det ej lönt att hålla dem afstängda.»

Men upprepad snufva eller hosta kan blifva kronisk eller grundlägga någon svårare sjukdom, som den vuxna flickan eller gossen har men af i hela sitt lif, och huru lätt kan icke en af de gängse smittosjukdomarna sänka hemmet i sorg? Visserligen är det godt, när barnen ha genomgått dem, men vi ha ingen

rätt, vare sig i detta eller andra afseenden, att gå försynen i förväg.

Åtskilliga mödrar lägga an på att »härda» sina barn. Ja, detta är nog en god sak, blott detta härdande ej går till öfverdrift, drifves såsom ett slags *sport* (förlåt uttrycket!) eller gränsar till vanvård.

Ett lika svårt fel är att slå öfver till den mest öfverdrifna försiktighet, som icke tillåter lekar i fria luften, ej fördrar en vindfläkt o. s. v. Nej, barnen skola hvarken vara drifhusplantor eller vanskötta små telningar, utan vårt land behöfver friska, starka plantor, omsorgsfullt och noggrannt värdade med hänsyn till våra klimatiska förhållanden.

Låtom oss därför tillse, hvad som bör undvikas, och hvilka åtgärder som kunna vidtagas till skyddande af våra barns helse.

Hvad gossars beklädnad angår, är den ju erkänt bättre och betydligt mera praktisk än flickornas, och följaktligen finnes ej heller på långt när så mycket att anmärka mot den förra som mot den senare. Vanligen ha flickornas underkläder det felet att icke räcka till; af ärmarna finnes knappt ett spår på det allra intimaste lilla plagget, och hals, bröst och rygg äro af samma plagg ej i minsta mån skydda, så snart nämligen flickan vuxit ifrån sin första, vida ändamålsenligare uppsättning af linne. Bär då den lilla allra innerst på kroppen ett stickadt yllefif, så äro i de flesta fall ärmarna på detta ännu knappare, och naturligtvis får det ej heller räcka högre upp kring halsen än den fina, spetsprydda eller broderade chemisetten. Dock kan man våga antaga, att många mammor nu i våra dagar lärt att inse, huru fördärfvigt ett sådant beklädningsätt är, och i stället skaffat sina döttrar linnen, som ha kvarterslånga ärmarna, och som blott lemna halsen bar, men ej ryggen och bröstet, samt yllefif, hvars ärmarna räcka till armbågen, och som kring halsen hållas skyddande tillsammans af en snodd. Dessa yllefif böra ej på något vilkor få läggas af förr än efter första kallbadet på sommaren.

En andra hufvudregel är: laga att fotbeklädnaden är god! Under vintern böra såväl gossar som flickor ha högskaftade kängor eller stöflar. Samma skodon måste bibehållas så länge som möjligt; skor få ej ifrågakomma utomhus, förr än våren visat tydliga tendenser att på allvar stanna. De tjocka, varma ullstrumporna kunna under maj månad utbytas mot tunnare sådana, men dessa ej mot bomullsstrumpor förr än i juni.

Hvad vinterytterplaggen beträffar, borde de om möjligt ej göras »tunga och oviga», utan så, att de tillåta barnen att äfven under vinterdagarna fritt leka och röra sig. Medgifvas kan dock, att de i alla händelser mot våren blifva både för tunga och för varma för att lämpa sig för lekarna ute. Skaffa då åt flickorna enkla, löst åtsittande värkappor, som tåla sol och regn, och låt dem under dessa bära långa, stickade koftor, som gå högt upp i halsen och ha långa ärmarna. När sedan maj kommer med soliga, varma dagar och stadig väderlek, blir det tillräckligt med ettdera af dessa plagg.

En gosse är väl skyddad af en ej för lång, men väl tillsittande kavaj, som bör vara förfärdigad af starkt och varmt tyg, och som gifver honom frihet att röra sig. Klart och tydligt är, att våta kläder så väl som våta skodon genast måste utbytas.

Det bästa af alla mot förkylning lämpliga skyddsmedel är att hvarje morgon gifva barnen en kall afrifning medels ett lakan, dop-

padt i vatten, som stått inne under natten. Emellertid måste man noga tillse, att de strax väl torkas och gnidas varma med ett torrt lakan samt sedan skyndsamt kläda sig. Däremot varnas för att låta en eller annan ömsint barnjungfru tvätta lillan med varmt eller åtminstone ljumt vatten, hvilket, mödrarna ovetande, icke så sällan torde inträffa.

Oftanstående korta anvisningar torde vara det viktigaste af det, som i allmänhet kan sägas i ämnet. Mycket, ja, kanske det mesta, får i alla fall bero af lokala och personliga förhållanden. Och det säkra är, att mamma själf, om hon allvarligt sträfvar att göra sin plikt, mycket bättre än någon annan förstår att träffa det rätta i fråga om hennes småttingars klädedräkt och deras helsa.

Ln.

”Tjugonde århundradet”.

Nyaste pariserchic.

Kåseri af Richard Kaufmann.

(Forts. o. slut fr. föreg. n:r.)

Nu har pariserdamen ej längre sin dag, utan blott »sina timmar», så vida hon nämligen är äregirig nog att vilja stå på höjden af god ton. Nederst på hennes visitkort i venstra hörnet, där förut endast dagen fanns angifven, måste nu stentryckaren bifoga ett inskränkande »de 5—7». Portiern erhåller sina uttryckliga order, och ingen slipper in annat än mellan dessa två klockslag. Och till och med då kan man prisa sig lycklig, om man verkligen träffar den man söker. Orsaken ligger kanske till en del däri, att den moderna parisiskan endast i detta enda stycke tydligen ännu ej lärt sig att vara »XX:me siècle». Liksom alla af hennes kön har hon en mycket bristfällig föreställning om, att klockan icke går långsammare, äfven om detta skulle konvenera Madame. Om hon åkt ut tidigt på eftermiddagen, kan det lätt hända, att hon så länge uppehålls hos sin skräddare eller sin modist, att hon till sin förskräckelse upptäcker, att visarne redan peka på sju, då hon äntligen är färdig att fara hem till sina mottagningstimmar. Ett annat skäl är kanske äfven, att ju förnämare hon är, dess mera knappt tillmäter hon sin mottagningstid.

Att mottaga hela året om skulle aldrig falla en parisiska med själfaktning in, ej ens om hennes Paris är henne så kärt, att hon så att säga i all hemlighet gör det till sin ständiga vistelseort. Förut ansåg hon sig likväl förpliktad att vid jultiden eller åtminstone strax på nyåret låta sin salong anläggas mottagningstolett. Sedan man blifvit »vingtième siècle», lyder lösen: »mellan påsk och pingst». Att under sex veckor å rad stå till hela världens disposition är sannerligen mer än nog.

En ersättning finns likväl för de sparsamt tillmätta timmar, Madame kan offra åt sina vänner; de äro korta, men »splendides». Vill man vara »XX:me siècle» kan man inte afspisa sina gäster med ett leende och en liten tårta. Det steg, hvares nödvändighet redan länge gjort sig kännbart, är äntligen taget. Konversationen har ersatts af buffeten. Den står till reds, då dörrarna klockan fem öppnas, till och med om Madame icke skulle vara tillstädes, och likt det århundrade, den inviger, är den allt annat än eterisk. Man serveras tunna, med gäsleferpastej belagda brödskifvor, kaviarsmörgåsar, kötsylta el-

ler kall roastbeef; men först och främst tronar tekitteln numera endast för syns skull på bordet. Om man är »XX:me siècle», har man aptit. Man äter, och man dricker vin. I strömmar låta tjänarne dess rubiner eller topaser flyta ur den med drifvet arbete prydda silfverkannan. Och därmed får man trösta sig, om Madame skulle glömma tiden och ej infinna sig till mottagningen. I alla anordningar herrskar en större glans. Emedan allt utspelas vid ljus, kan man, innan gästerna komma, behörigen fördela ljuseffekterna, och i en modern parisersalong spela lamporna första rollen. Det är blott amerikamillionärerna, komma direkt från sina grufvor, som kunna vara plebejska nog att låta sin våning stråla i elektriskt ljus. Parisiskan, och till och med utlänningar, som i viss mån betrakta sig som parisare, sky som pesten all annan belysning än medels de konservativa oljelamporna. Endast de vittna om, att man icke hör till uppkomlingarne. Med afseende på deras former har likväl det nymodiga uppfinningsgeniet det vidsträcktaste spelrum. Som brokiga solrosor sticka de fram mellan de exotiska väggdekorationerna eller höja sig i den atelierlika »halle», som nu nästan oafvisligt hör till en mottagning *comme il faut*, på en meterhög kolonnfot, nedvändande sitt sken under spetskärmor, vida som Robinsontält. Ej en vrå i rummet ligger i skuggan; man sönderplockar ju också på det obarmhertigaste sätt nästans goda namn och rykte. Vore det möjligt att dölja blygselns rodnad på kinderna, skulle man döda hvarandra med skandalklubban.

Hos några stjärnor inom stora världen börjar det bli brukligt att utfylla Madame's »timmar» med på förhand arrangerade underhållningar. I viss mån eftersträfvar man det största »sans façon» i umgänget; en balinbjudning från ett *chic*-hus helt enkelt: »Mr. et Mme seront chez eux» den och den dagen kl. half 10, hvarpå nedtill bifogas ett kort »on dansera». Men stilfulla måste aftnarne i alla fall vara. Hos grefvinnan de Chambrun, den mest firade af muserna vid amatörteatern, uppför man monologer, och hos Madame Ratazzi, som slagit ned sina bopålar i det förut af M:me Adam bebodda hotellet vid Boulevard Poissonnière och där utgifver en ny »Nouvelle Revue», hållas regelbundna gymnastikfester för att fira de nyaste framstegen på den »kroppsliga utvecklingens» område. Kroppsliga kraftöfningar till och med som salongssport ha i Seinstaden blifvit högsta *fashion*. Äfven detta hör till fullblods-»vingtième siècle».

Men trots den solida buffeten och all den prakt, som utvecklas vid de påbjudna underhållningarna, får den nya formen af sällskapslivet ej utgöra någon outhärdlig börda. Madame kan med nöje skänka sina vänner och bekanta »Les heures», mellan påsk och pingst. Med hvilken strålgloria hon än vet att omgifva dem, ega de likväl rum endast sex gånger, är det likväl endast 12 timmar om året. Omkring åttatusensjuhundrafyra-åtta återstå henne sålunda till annan verksamhet, en verksamhet, som skall tydligt bevisa världen, att hon har fullgiltigt skäl att kalla sig »vingtième siècle».

Bidrag i alla ämnen mottagas med tacksamhet.

Teater och musik.

Kungl. operan har återupptagit Mozarts odödliga opera »Figaros bröllop». Att dess sedan gammalt välkända och älskade melodier skulle slå synnerligen an, kunde man nu vänta. Utförandet var särskildt å fruntimmersidan förträffligt. I synnerhet förtjäna fruarna *Östberg* och *Edling* det största erkännande för deras öfverdådigt praktiga återgifvande af grefvinnans och Susannas partier. Fröken *Jungstedt* var äfvenledes mycket bra som pagen Cherubin. Däremot räckte hvarken hr *Johanson* eller hr *Nygren* till i sina resp. uppgifter som Almaviva och Figaro. Hr *Johansons* stämma är för svag, och han saknar den nobless i föredrag och spel, som detta parti betingar. Hr *Nygren* åter bör inlägga litet mera lif och glädtighet i utförandet af sitt parti. Öfriga medspelande fylde ganska godt sina platser. Den vid lördagens föreställning fullsatta salongen gaf flere gånger på det lifligaste sitt bifall till kända.

Första Bötelföreställningen gifves i dag fredag, då »Trubaduren» utföres med den ryktbare gästen i titelpartiet.

K. dramatiska teatern gaf onsdagen den 23 april för första gången Gogols lustspel »Revisorn». Stycket, som spelar i ett ryskt småstadssamhälle, gisslar den allbekanta korruption, som ofta plågar vara rådande bland de styrande i ett dylikt samhälle. Blixtrande kvickt och roligt, erhåller det ock ett utförande, som är alltigenom godt, delvis ypperligt. I synnerhet utmärka sig hrr *Bäckström* och *Personne* som resp. borgmästaren och den förmodade revisorn, som aldrig var någon revisor, utan en glad bonvivant från Petersburg. Hr *Thegerström* är såväl till spel som maskering en förträfflig domare, hr *Envall* en lika karaktäristisk skolinspektör, hr *Hedin* en genomrolig postmästare samt hrr *Hartman* och *Hamrin* ett lustigt tvillingpar. Hr *Rydgren* gör af betjänten Osip en mycket god figur. Å fruntimmersidan höra särskildt framhållas fröken *Ahländer* som borgmästarens fru och fru *Littmarck* som underofficersenkan. Utförandet är med ett ord alltigenom förträffligt och stycket framkallar hvarje afton den muntraste stämning hos de talrika åskådarna.

I morgon lördag börjar fru *Betty Hennings*, den framstående, äfven härstädes välkända danska skådespelerskan sitt gästspel å Dramatiska teatern som Nora i Ibsens »Ett dockhem». Vi äro öfvertygade om, att detta gästspel skall helsas med den största tillfredsställelse af hvarje älskare af god dramatisk konst.

Musikföreningen gifver i morgon lördag sin sista konsert för säsongen, då Mozarts »Requiem» uppföres. Detta verk har ej gifvits härstädes på mer än 20 år. Konserten gifves i Musikaliska Akademien under hofkapellmästaren C. Nordqvists ledning.

Striden om hjärtan.

Ur ett kvinnolifs historia

af

Johan Nordling.

VI.

Poeten på vindskammaren.

Icke var det någon öfvermåttan poetisk sysselsättning att som Henrik Lager sitta dag ut och dag in på hrr Hippmans Assurans-, Speditions- och Kommissionskontor och bara skriva, ideligen skriva aviser och fraktsedlar på varor, som han aldrig sett, från folk, som han aldrig känt, till människor, hvilkas tillvaro han aldrig ens anat. Icke var det just ägnadt att gifva tankarne någon svärmisk vändning att sitta där uppskrufvad på den höga kontorsstolen och ringa med benen under pulpeten i takt med penndragen, att höra, hur storstadens bullrande, rörliga lif sjöd och brusade på andra sidan de mattslipade rutorna ute på Skeppsbron och själf vara fastläst bland ett dusin andra liknande maskiner i dammet och skumrasket där inne, där tystnaden endast afbröts af den stora klockans tickande och rasslet af de tolf skrif-automaternas pennor.

Och ändå var Henrik Lager både poet och svärmare. Det trodde åtminstone både mor och han själf, och det var vackert så, ty för öfrigt fanns där öfver hufvud ej en levande människa, som

besvärade sig med att tro någonting alls om enkefru Lager och hennes son kontoristen.

Dock var han nog förståndigt att låta poeten sitta i en rock och skrivaren i en annan.

På slaget åtta om morgnarna, när han trädde in på kontoret och tog af sig sin borstade bonjour, lät han alla poetiska drömmar fara, på samma gång han kröp i den gamla blanknötta kontorsrocken, som alltid hängde tillreds bredvid pulpeten. Så arbetade han i ett kör till klockan två, då han hade middagsrast till fyra. Då var han att börja med alltid för hungrig och sedan aldeles för matt att låta sina tankar lemna prosans hvardagstömmer. Och sedan började arbetet ånyo till åtta, half nio om kvällarna.

Att han arbetade med lust, det kunde man väl ej just påstå, om man såg den trötta, likgiltiga minen, som hängde sig fast på det stora, barnliga ansiktet, så snart han fick det tjocka korkpennskafvet mellan sina fingrar; men mot hans flit kunde intet anmärkas, och ej ens hrr Hippman kunde begära, att deras underlydande skulle känna sig intresserade af det magra innehållet i aviserna och de stora gröna registerböckerna.

När kvällen kom, och Henrik inregistrerat sin sista fraktsedel, slagit ihop de tunga böckerna, staplat upp dem på sin plats i hyllan, omsorgsfullt torkat alla sina pennor, fått på sig bonjouren, släckt sin gaslåga och kommit ut i friska luften där utanför, stannade han ett ögonblick på sten-trappan och drog en djup suck af lättad. Nu först började hans dag på fullt allvar.

Hej med hvilken fart det gick efter Skeppsbron, öfver Slussen, utmed Götgatan, venster om vid Tjörhofsgatan! Han visste icke ordet af, förr än han var framme, kastade i förbifarten en blick upp till gavelfönstret i andra våningen, där moderns lampa lyste genom den randiga rullgardinen, sparkade af sig snön i portgången och ramlade af upp för trappan, så att hela den lilla träkåken gungade, och skomakaren på nedre botten, som också var husvärd, svor på, att den där fördömde bläck-suddarn skulle få betala reparation till nyårs.

Han hade stora och klumpiga fötter, det är sant, men han hade också ett stort, barnligt hjärta, och när han ryckte upp dörren till moderns kammar och den lilla gumman sprang upp från sin söm för att välkomna sin stora pojke, så kysste Henrik henne med sådan ömhet och sådant eftertryck, som om de varit skilda i dagar och år i stället för i några timmar.

Bordet med kvällsmaten stod redan dukadt framför fönstret, och den var snart nog expedierad. Sedan gick Henrik och satte sig i soffan och språkade, medan modern dukade af, diskade, torkade och satte allt till rätta på sin plats i skänken.

Innanför fru Lagers kammar, som också var kök, låg ett ännu mindre krypin, som var Henriks rum. När alla de andra göromålen voro undanstökade, brukade modern taga lampan från bordet och sin sömnad i hand, nickade så med ett betydelsefullt småleende åt Henrik:

»Nu, min pojke!»

Och så gingo de dit in, hon före och han efter.

* * *

Man kunde genast se, att den lilla kammaren där innanför ansågs för familjens helgedom och stod under husfruns aldeles speciella vård, så pyn-

tadt och fint var där alltid. Blommor i fönstret under den hvita gardinen, där framför Henriks skrifbord med de många papperslapparne och böckerna så ordentligt hopplockade och uppstaplade. Så fanns hans säng, som alltid stod bäddad, då han ju jämt var borta om dagarne, en liten byrå och ett par rottingsstolar. Och därmed var det lilla rummet så fullt, att då Henrik tagit plats i korgstolen framför skrifbordet, kunde gumman mor nätt och jämt klämma sig förbi sängen till stolen i hörnet på andra sidan.

Det var här inne, som man riktigt kunde träffa på Henrik svärmaren, Henrik poeten.

När han väl sjunkit ned i sin bekväma skrifstol, burrat upp det ljusa håret, så att det stod som en sky om det stora hederliga, skägglösa ansiktet, ur hvilket ett par ljusbåa, nu helt drömmande, ögon tittade fram, satt fru Lager så tyst, så tyst vid sin söm. Hon vågade knappast andas, att icke störa sin gosses tankar i deras poetiska flykt. Denna flykt blef ibland så häftig, att Henrik omedvetet helt högt deklamerade långa stycken. Då lät modern arbetet sjunka ned i knäet, lyssnade med spänd uppmärksamhet, och af det beundrande uttrycket i hennes ögon och hela hennes ansikte var då lätt att sluta sig till, att hon ansåg detta, just detta vara det skönaste, det härligaste, hon någonsin hört och någonsin mänsklig tanke skapat.

Den käre Henrik hade författat i många Herrans år. Han hade en gång — det var, när han nyss hade fått sin plats hos hrr Hippman och ännu ej hunnit, som man säger bli riktigt varm i kläderna — suttit och halfdrömt på kontoret öfver böckerna, låtit sina tankar flyga vidt och bredt, allt under det han klottrade med pennan på baksidan af en gammal fraktsedel. Rätt som det var, började hans tankar taga bestämd form, de makade hop sig, rätade litet på sig, rimmade sig på slutet, och innan han rät visste, hur det gått till, hade han ett helt litet poem på papperet framför sig. Ett poem! Ett poem, som han hade skrivit! Det var för lustigt! Aldrig förr hade han väl kunnat tänka sig, att han vore skald!

Så satt han då där och läste igenom sina verser, om och om igen, slagen af förvåning öfver sig själf, öfver sin poesi och sin aldrig anade talang, då han med ens fick höra ett ilsket fnysande bakom sig. Förskräckt vände han sig om. Bakom honom stod hans principal och läste öfver hans axel hans förstlingsopus med en obeskriflig min af blandadt löje och harm. Lager rodnade ända upp under härfästet, och herr Hippman ryckte till sig lappen och började med en gäll, hånande stämma helt högt deklamera den första strofen

»Ack, hvarför fick jag icke vingar
Att flyga fjärran härifrån,
Där lärkosången glädtigt klingar,
Och sommarvinden fri sig svingar
Mot himlapellens azurblå?»

Det fanns icke ett par ögon på hela kontoret, som inte stirrade på Lager, under det hans stoverk lästes upp, och när den sista versen förklarigat mellan de gamla väggarne, som väl aldrig förr varit med om ett slikt uppträde, hven det som en stormil af fnissningar och halfkväfdt skrat förbi hans susande öron, och han kände sig, som om jorden gungat under hans vacklande fötter.

»Jaså, herrn har inte några vingar att flyga bort härifrån med?» vidtog herr Hippman. Stac-

kars herrn! Att inte få komma upp i det där azurblå, det är bra hårdt, kantänka», men så kunde han då slätt icke hålla sig längre, utan brast ut i ett skallande flatskratt.

Nu var signalen gifven, och med tiobubbel styrka dånade de lössläppta skrattalfvorna från hvarenda pulpet, hvarenda vrå i det gamla kontoret, så att rutorna skallrade, och folket utanför på gatan stannade, började skocka sig och lyssna, frågande och undrande, hvad i all världen man hade för sig i dag hos hrr Hippman, där allting annars brukade vara så högtidligt och affärsmessigt.

När hr Hippman ändtligen kunde få ljud igen, sade han med allvarsam och sträng ton:

»Och så mycket herrn vet, vi tål inte under några förhållanden sådant där slarf och sudderi på vårt kontor. Kom ihåg det.»

Han kastade det hopskrinklade aktstycket ifrån sig på Lagers pulpet och gick.

Det var första och sista gången Henrik Lager skref vers på kontoret.

Men när han gick hem den kvällen, tog han med sig sitt verk och läste upp det för modern. Först blef hon lika förvånad, som han varit det själf, med när hon hemtat sig något, omfamnade hon under tårar »sin långa, rara pojke, som var en så stor poet och nog skulle bli en berömd man med tiden».

Ifrån den dagen arbetade Henrik med sin sångmö kväll efter kväll, långt i på nätterna. Han hade redan poesi skålpundvis på och i sitt skrifbord, men hade icke offentliggjort något annat än ett par småbitar i någon illustrerad tidning, som få hade läst och alla glömt, utom fru Lager, den fromma själen, som hade dem urklippta som märken i sin bibel och där grät glädjetårar öfver dem hvar kväll, innan hon somnade.

Men nu höll han på med ett stort arbete, och det var snart färdigt; då skulle det tryckas och nog med ett skapa hans rykte, därom voro både han och mor öfverens. Det var en idyll i 12 sånger, »Rosen i Solhagen», en riktig idyll med kärlek, svärmeri, blommor, foglar och solsken, vår och gröna lunder i öfverflöd.

Ännu satt fru Lager och stretade med sin söm, fastän det stora dalkarlsuret i köket där utanför redan längesedan slagit midnatt, och hennes ögon svedo, och lampan osade och brann matt, men Henrik hade ännu ej lemnat sin »Ros i Solhagen»; han följde henne just nu på ett länge efterlängt kärleksmöte i lundens skygd, drömde med henne i sommarkvällens svalka, såg solen gå ned i purpur och guld bortom insjöviken, hörde tal-trastens svärmande, djuptoniga sång och ekarnes suckar för den dunkla aftonvinden och grät med sin »ros» öfver *honom*, den grymme, som lofvade, men icke höll och dröjde, dröjde så länge.

Hur kunde hon väl då störa honom! När hon icke längre kunde se att sköta nålen, satte hon sig att se på sin gosse; hans kinder glödde, hans ögon lyste, hans stora, lurfviga huvud gungade och vaggade under tankarnes svallvågor som ett skepp i sjögång, och handen och pennan gingo så fort öfver papperet, att det gnisslade.

(Forts.)

Förslag till matordning för veckan 4—11 maj.

Söndag: Nasselkol med frikadel-ler; stekt gädda med kapis; oxfilé med tunga och grönsaker; vol au vent med champignoner; sparris; kyckling, salad; glacepudding; ost och kakes; frukt.

Måndag: Ragu på tunga med makaroni; puré på höns.

Tisdag: Gös, stekt i flottyr med persilja; soppa på Liebig's köttextrakt.

Onsdag: Bräckt skinka med bruna bönor; pärlgrönsävling.

Torsdag: Frikassé på kalf med potatis; grönsoppa 4.

Fredag: Laxpudding; sagosoppa.

Lördag: Enkel ragu; saftsoppa.

Recept.

Soppa på grönsaker 4 (för vegetari-
aner). Morötter skäras i tärningar, salad
skäres i breda strimmar och båda de-
larne kokas med $\frac{1}{2}$ af den mängd fär-
ska örter man vill använda och litet
smör, till dess allt är färdigkokt. Res-
ten af örterna kokas med litet lök,

som förut brynts i smör, och drifves
genom sikt; litet smör och mjöl frä-
ses, den genom sikt drifna purén till-
sättes och spådes med kokande vatten
till lagom tjocklek. De först kokta
örterna, morötterna och saladen till-
läggas. Serveras.

Enkel ragu. Stekt eller kokt kött
skäres i lagom stora stora stycken, två
lökar hackas, brynas med smör och
mjöl, spådas med buljong eller vatten
och tillsätts med kryddor samt inlag-
da gurkor skurna i tunna skivor, hvil-
ka kokas däri, till dess de kännas mju-
ka, då köttet lägges att sakta koka.
Såsen bör vara ganska simmig. Man
kan äfven tillreda den med en sked
sirap eller päronmos.

Anm. Användes stekt kött, får detta
icke koka i såsen, ty därigenom blir
det segt.

Gös, stekt i flottyr (gös à la Soto
major). Gösen fjällas, aftorkas, upp-
skäres i ryggen, inelfvorna borttagas,
benen uttagas, dock få huvud och
stjärt sitta kvar hela. Fisken lägges

i olja, tillsatt med en lök, $\frac{1}{2}$ citron
skuren i skivor, salt och peppar, nå-
gra timmar; därpå borttagas kryddor-
na, fisken doppas i gräde och sedan
i mjöl samt stekes i flottyr. Uppläg-
ges på linne eller papper, för att det
feta må utdragas, serveras därpå, gar-
nerad med stekt persilja, så het som
möjligt med tjock champignonsås.

O. H. D.

Inläggningar.

Då den färska sillen just nu är af
ypierlig beskaffenhet och säljes till lågt
pris, vill jag härmed göra sparsamma
husmödrar uppmärksamma på ett sätt
att tillaga den läckert och förskaffa eder
en billig rätt, som kommer att utmärkt
förstärka edert smörgösbord och bör,
serverad med varm potatis, utgöra en
smaklig frukost för edra herrar.

8 st. inmatsill gälas (1 kr. 20 öre),
lägges 12 timmar i ättika, inlägges se-
dan i lämpligt käl med: 425 gram
(1 ⊗) groft salt, 425 gram (1 ⊗) fint
salt, 13 gram (3 ort) malen kryddpep-

par, 13 gram (3 ort) kryddnejlikor,
lika mycket salpeter och spansk humla
samt $8\frac{1}{2}$ gram (2 ort) röd sandel (de
två sistnämnda köpas å apotek). Sil-
len lägges jämn, ett lock med lindrig
press pålågges. Den kan serveras efter
en veckas tid, men blir riktigt färdig
3 veckor efter inläggningen.

E. H. V.

Efterrätter.

Fruktkaka, kall. Häll först blanc-
mangé i en stor glasskål och lät det
stanna sig, lägg sedan deruti bisquit
och äppelkompott, därefter ett hvar
af citroncrém, så bisquit, något sylt af
päron, plommon, smultron, bigarå
eller hallon, med ej mycket saft med,
(något skuren succat mellan hvarje hö-
jer smaken) och sist bisquit och blanc-
mangé.

Ina.

Läkareråd.

Sjukling. Liggår undvikas desto säkrare,
ju omsorgsfullare man sköter den sjuke. Pa-
tienten bör helst ligga på en (resort-)madras;
lakane får aldrig ligga i veck, utan måste
flera gånger dagligen slätas ut liksom den

sjuks linne. Så vidt omständigheterna i öfrigt tillåta det, bör patienten vexla läge flere gånger dagligen. Den största renlighet genom bad eller tvättningar bör iakttagas; så snart någon misstänkt rodnad visar sig, bör man tvätta stället med ättika, bränvin eller dyl., och, om det ej synes vilja gå till baka, helst låta patienten ligga på s. k. krans (luftkudde) någon tid. Hafva sär uppstått, bör läkare helst afgöra behandlingen på grund af sårens beskaffenhet. Antiseptisk särbehandling är af god verkan; likaså pläga salvor med *tannin* (10—20 %) verka välgörande.

Sidonin. Tvätta ansiktet med ljumt (aldrig kallt) vatten och aseptintvål. Ingnid morgon och afton en salva af 1 del *xincoxid* och 1 del *sabicylsyra* på 15 delar *lanolin* och 15 delar *vaselin*.

Mery. Då eder hufvudvärk tydligen står i samband med Er allmänna nervsvaghet och förra sommarens badkur åstadkom förbättring, är det ju stora skäl att i sommar ånyo undergå dylik behandling. Försök som tillfälligt lindrande medel *antifebrin* (se svar till Anna B. i n:r 2). — Er sista fråga kan besvaras först efter undersökning.

Mor Ida. Då vi af ert bref ej kunna se, hvar på dessa kränkningar berott, kunna vi ej heller gifva Er något råd. Dock synes det oss sannolikt, att de framkallats af någon tillfällig orsak, t. ex. förkyning eller dietfel. I sådant fall behöfves ju ej något »magstärkande».

Sporjande 31-åring. Vi vilja råda Er att konsekvent använda den för Veritas i n:r 12 föreskrifna behandlingen.

Virginia. Dessa obehag bero på gasbildning (kolik), som är ett symptom af någon sjuklig förändring i magslemhinnan. Ni torde ha nytta af att använda den diet och behandling, som finnes angifven i svaret till Carola i n:r 4. Drick därjämte tre gånger dagligen till måltiderna ett punschglas Porliva.

Olivia. 1) Genom infektion med tuberkelbaciller. 2) Se svar till Eva i n:r 3.

Axel B-m. Ni kan försöka den behandling, som föreskrifvits för Lunta i n:r 9. Dock torde vara skäl, att Ni vänder Er till specialist, så mycket mer, som vi af ert bref ej kunna se, af hvar slag er under 2) omnämnda åkomma är.

Bissan. Se svar till Naïma i n:r 5.

En ung moder. Det vore skäl att låta läkare undersöka, om icke en förträngning är orsaken. — Gif henne i st. f. Vichy Carlsbadervatten.

Mary. —. Då flere läkare undersökt Eder och ej funnit något organiskt fel, behöfves Ni ju ej tro, att Ni lider af lungot (slemmet betyder ingenting), utan bero vil edra krämpor på allmän svaghet och blodrist. Lämpmig och stärkande diet (isynnerhet ägg och mjölkmat), motion, afrifningar och lämplig medicin (exempelvis Bland's järnpiller, 6—9 dagligen) vore att använda. En brunns-

(Forts. å nästa sida.)

LEDIGA PLATSER.

Förmånlig Vårdinneplats.

Såsom vårdinna och för att öfvervaka ett hushåll önskas till den 15 maj ett bildadt, angenämt och framför allt i hushållet sparsamt fruntimmer. Moderlig, noggrann omvårdnad önskas för en 1½ år gammal gosse.

Svar åtföljdt af referenser jämte fotografi torde före den 30 d:s insändas till S. Gumælii Annonsbyrå, märkt »Ung Enkling». (G. 15479) [1819]

Lärlarinna.

En examinerad lärlarinna, bosatt i Stockholm, med färdighet i franska språkets talande och musik, kan till instundande höst som lärlarinna för en elev erhålla plats.

Närmare af Herr Doktor Eugène Schwartz, Grefturegatan 46, 2 tr. upp, kl. ½—16 e. m. (G. 2536) [1884]

En dugligt, bättre fruntimmer, som kan åtaga sig vården af ett mindre tjänstemannahem på landet, där husmodern plötsligt blifvit bortryckt, kan nu genast finna anställning. Inga mindre barn finnas. Platsen lämpar sig endast för den, som vet sig vara ordentlig, sparsam, frisk och fullt kunnig. Reflekterande beh. hänvända sig till »L.», Berga, p. r. (G. 16101) [1886]

PLATSSÖKANDE.

Å Fredrika Bremerförbundets byrå, Stockholm, finnas anmälda kvinnliga arbetssökande såsom: svenska och utländska lärarinnor för hem och skolor, kontors- och skrifbiträden, husföreståndarinnor, sällskap och biträden i hem, föreläserskor, gymnaster, sjuksköterskor m. fl. [1829]

Dame distinguée, musicienne, désire place de dame de Compagnie ou dame de Maison. Hautes références ici, ainsi qu'à l'étranger. S'adresser à »X 3», le bureau d'Idun, Stockholm. [1824]

En medelålders, bildad tyska, som vistats i England och Frankrike och är villig att såväl tala som grammatikaliskt undervisa i dessa språk, önsk. anställning såsom lärarinna eller som sällskap hos äldre personer. Goda rekommendationer finnas. Upplysningar å Fredrika Bremerförbundets byrå. (G. 2290) [1821]

En ung flicka, som med höga betyg genomg. elementarläroverk, är kunnig i musik och van vid kontorsgöromål äfvensom vid undervisning i vanliga skolämnen och språk, önskar nu genast eller till hösten plats i familj. Svar till »19 år», Karlshamn, p. r. [1848]

Plats sökes

af en 19 års flicka af god familj, helst i Pappershandel. Den sökande innehar nu elevplats i dylik affär, från hvilken goda betyg kunna presteras. På lön fästes ej afseende. Den härå reflekterar torde adressera svar t. »Pappershandeln», Wexiö. [1818] (G. 15418)

En ung, bildad flicka, som är kunnig i bokföring, önskar plats i en större affär. På lön fästes intet afs. Svar till »21 år», Gnesta, p. r. (G. 2398) [1852]

En ung flicka, som med goda betyg genomgått 8-klassigt läroverk och sedan undervisat några elever, önskar plats som guvernant el. sällskap. Svar till »71», Karlskrona, p. r. [1893]

En ung engelska önsk. pl. i fam. för sommaren el. längre tid för eng. konversation o. undervisning. Är van vid barns handledn.; äfven villig att gå frun tillh. Pret. små. Närm. genom professorskan Löfstedt el. doc. Lundell, Upsala. [1875]

Lärlarinna, undervisningsvan, önskar plats som lärlarinna, skrifbiträde eller i hushållet. Snäll i handarbeten. Goda referenser. Svar till »Musikalisk», Lagberg, Arboga. [1877]

En ung flicka, som med goda betyg genomgått 8-klassigt läroverk och är van att undervisa såväl gossar som flickor, önskar under sommaren plats som guvernant. Små anspråk. Svar t. »Eva», Jungfrugatan 20, 1 tr. [1879]

19-årig, musik. flicka önsk. und. som- maren vistats i bild. fam. för att underv. mindre flickor i vanl. skolämnen. o. musik. Svar t. »Prestdotter», Lycke, Bohuslän. [1880]

Mot fritt vivre önskar en van lära- rinna pl. under sommaren. Flerårigt vistande i England o. Frankrike. Bästa ref. Svar motes med första till »A. M. R.», Iduns byrå. [1881]

En flicka af god familj söker plats såsom lärlarinna för minderåriga barn; hon är villig att dessutom biträda vid skrifgöromål samt att gå frun tillhanda. Plats hos någon äldre dam såsom hjälp och sällskap antages tacksamt. Svar till »A. Z.», Luleå, poste restante. [1883]

Lärareplats.

Att undervisa i *engelska, tyska och svenska* språken (engelska talas flytande) vid privatskola eller flickpension sökes af en 35 års ungar, som i flere år meddelat privatlektioner samt äfven vikariat i flickskola. Utmärkta vittor om kunskaper och undervisningsförmåga kunna presteras. Svar till »Språklärare», Jönköping, p. r. [1892]

Hud- och Magsjukdomar

behandlas instundande sommar vid Hjo Vattenkuranstalt af Doktor A. Afzelius, Stockholm.

[1855]

En ung flicka

önskar plats i familj för att gå frun tillhanda. Den sökande är van vid enklare matlagning, sömnad m. m. Svar torde godhetsfullt sändas under adr. »H. B.», Askersund, p. r. [1873]

Une jeune demoiselle suédoise ayant voyagé à l'étranger pendant plusieurs années et qui parle couramment français, allemand et anglais, s'offre pendant les mois d'été comme compagne de voyage ou interprète. S'adresser à »X», Rédaction de Idun. [1838]

Plats som guvernant under sommar- månaderna önskas af elev vid Kgl. högre lärarinneseminarium. Svar torde sändas till »M-s», Handverkaregatan 40, 1 tr., Stockholm. [1898]

En flicka af god familj, 25 år gam- mal, som är huslig, allvarsam och musikalisk, önskar sig plats i fam. i Stockholm, som sällskap och biträde vid hvarjehanda inom hemmet förekommande göromål. På lön fästes mindre afseende än på ett vänl. o. godt bemöt. samt anseende som medl. af fam. Svar till »A. L. 1890», Iduns byrå. [1894]

Plats såsom sällskap, vårdinna och, om barn finnas, såsom deras vårdarinna sökes af ett medelålders, ogift fruntimmer med god uppfostran. Inga löneanspråk, endast ett vänligt hem och nyttigt verksamhet vinnes. Svar till »N:r 3», Karlskrona, p. r., eller Fredrika Bremer-Förbundets byrå, Sthlm. [1895]

DIVERSE.

Doktor A. Afzelius

Lilla Vattugatan 24, 9—10 och 2—3. Mag- och hudsjukdomar. [1841]

Doktor Carl Flensburg

33 Drottninggatan 33. Hvardagar ½3—½4. Helgdagar 10—11. Behandlar företrädesvis *Barnsjukdomar*. [1843]

D:r OTTO SANDBERG

23 Drottninggatan 23. Hvardagar 9—10, 2—3; helgdagar ½10—½11. Företrädesvis *mag- o. tarmsjukdomar*. [1764]

Doktor HJ. SUBER,

Linköping, Nygatan 38, Mottagningstid kl. ½10—½11 o. 1—2. *Nerv- o. Konstitutionella sjukdomar, Hypnotisk behandling* vid lämpl. fall. [1850]

Panorama international,

Hamngatan 18 B, 1 tr. upp. (bredvid Svea-Salen)

Denna vecka:

II:dra serien af *Italien*.

Nästa vecka:

Ista serien af *Belgien*.

Entré 30 öre, barn 20 öre.

Abonnementskort, gällande för 8 besök, kr. 1: 75, barn 1: 20.

Öppet alla dagar från kl. 10—10. Hvarje söndag nytt program. [1857]

Doktor Per Johansson

Riddargatan 2.

Hvardagar kl. 9-10, 2-3; söndagar 9-10.

En ung prestdotter önskar under sommaren blifva inackorderad hos aktad familj i någon skärgård, där tillfälle gifves till saltsjöbad. Benäget svar meddelas proststen A. Thorsén, Långtora, Upsala län. [1869]

I ett angenämt hem å landet önskar ett yngre fruntimmer inackord. sig under större delen af sommaren. Svar med noggranna uppgifter önskas med första till »A. M. R.», Iduns byrå. [1882]

En herre eller äldre dam med godt, jämnt lynne kan bli inackorderad å stor, naturskön landtegendom i Södermanland hos aktingsvärd familj. Ett vackert och godt hem erbjudes. Vidare genom korrespondens med Fru L. L., Vrena. [1878]

En 20-årig, bild., anspråkslös flicka frågar, om hon kan få följa med ett äldre, bild. frunt. till en badort som sällsk. Jernvägsresan betalas. Svar torde ställas till »1890, 20 år», Iduns byrå. [1872]

I ett hem kan beredas åt ett medel- ålders, bildadt fruntimmer, helst med själfständig verksamhet hos en ung fru på en vacker landtegendom nära stad i mellersta Sverige. Treflig bostad. Närmare genom korrespondens. Svar till —g. Iduns byrå. [1884]

Hemstudier.

Ledning för hemstudier inom olika ämnen lemnas genom Fredrika Bremerförbundet. Ledningen innefattar: *allmänna råd eller anvisning rörande litteratur, studieplan i visst ämne, råd och fortsatt skriftlig ledning för studier*. Närmare upplysningar meddelas af Fredrika Bremerförbundets byrå, Stockholm. [1867]

I sommar

kunna unga damer få treflig bostad och god inackordering vid Hjo Vattenkuranstalt hos doktorinnan M. L. Tengstrand (adr. till 1 juni: Upsala, sedan Hjo). [1864]

1890 års

Frö-priskurant

utdelas gratis, sändes franko. SVENSONS Fröhandel Lilla Nygatan 17, Stockholm. [1897]

Bärviner, Bärsafter och Ättika

af Liljeholmens Vinfabriks prisbelönta tillverkningar försäljas hos hrr specerihandlande. Se Idun för fredagen den 25 april.

Viner och safter försäljas på hel- och halbuteljer, tredubbel ättiksprit på större flaskor, alla försedda med etiketter, innehållande fabriken's namn. [1896]

K. M. LUNDBERGS Bosättningsmagasin

N:r 7 Storkyrkobrinken N:r 7.

Cretonne och Täckkattun.

Pompadour.

Karamani.

Lilly.

Cretonne, 78 cm bred, à kr. 1,30 pr meter.
Bottenfärg: mörk gendarm, rödbrun, crème och havanna.

Täckkattun, 80 cm bred, à 80 öre pr meter.
Bottenfärg: rödbrun och crème.

Cretonne, 78 cm bred, à kr. 1,30 pr meter.
Bottenfärg: marin och crème.

Täckkattun, 80 cm bred, à 80 öre pr meter.
Bottenfärg: crème och havanna.

Mecca.

Cretonne, 150 cm bred, à kr. 3,50 pr meter.
I rödbrunt, svart, olive och hvitt tryck.

Täckkattun, 80 cm bred med ljusblå bottenfärg och rosmönster, à 80 öre pr meter.
D:o 75 cm » » » » » blommigt mönster, à 70 öre pr meter.

Oriental.

Cretonne, 78 cm bred, à kr. 1,30 pr meter.
Bottenfärg: havanna med rött o. blått tryck.

Ollon.

Täckkattun, 75 cm bred, à 70 öre pr meter.
Bottenfärg: crème och rödbrun.

[1887]

och badkur vore helt säkert af nytta för Eder.

Polly. Se svar till Naima i n:r 5. Behandlingen tar lång tid i de flesta fall. — Se svar till Naemi i n:r 6 och n:r 8.

Evelyn. Undersökning af edra öron måste afgöra, om behandling kan uträtta något eller ej. — Adress: Hamngatan 1 B. Kl. 1/2 1—3 e. m. — Hypnotisk behandling kan i detta fall ej vara af nytta.

Gudfar. 1) Möjligan kan orsaken till den ofta recidiverande halslussen vara, att de s. k. mandlarna äro abnormt stora, och vore i sådant fall skäl att operera dem. Låt läkare afgöra detta. 2) Menar Ni de öfre framtänderna, så är det sällsynt.

Plöjad. Vi vilja råda Er att använda den diet och behandling, som finnes angifven i svaret till Carola i n:r 4. Som Ni emellertid helt säkert skulle ha stor nytta af en meto-disk massage och lämpliga bad och er åkomma är så envis, att en grundligare kur erfordras, vore ju skäl att så vidt möjligt i sommar undergå kur vid lämplig badort.
Dr — d.

Prisfrågorna XVI—XVIII.

Täffingens utgång.

Inom den utsatta tiden ingingo 16 svar, af hvilka 11 å frågan XVII och 5 å frågan XVIII. Å den första af de tre framställda frågorna har ej en enda af våra läsarinor behagat inlåta sig, hvilket tycks antyda, att smaken för en förståndig sport och friska, helsobringande lekar och spel i det fria ej är så utvecklad hos våra damer, som väl önskligt kunde vara. Vi gifva dock å *Vän af sports* vägnar ej saken förlorad vid första försöket, utan taga än en gång upp ämnet i

Sommarinackordering

mottages från 1 juni vid det vackert och sundt belägna Samuelsberg invid Motala. Pris 40 kr. pr månad.
Samuelsberg, Motala i april 1890.
Mia Möller. Ulla Holmberg.
[1805]

Höneriet Vulkan, Wexjö, säljer prima, racerena rufägg (3 kr. pr 12 st.). Utvalda, kraftfulla värpare. Pl. Rock, hv. Leghorn, Minorka och Houdan. Pris och amplia vitsord från utställningar.
[1874]

9,000 kronors kapitalplacering för att bli ägare af ett vackert, trefligt hem vid badort; passande för fruntimmer, som önska verksamhet, om så behöves. Svar med utsatt adr. till »Resande», Tidningskont. Gust. Ad. torg.
[1769]

Schweitz.

Mademoiselle Henninger *Pont-Chailly* *Lausanne* emottager unga flickor i pension. Grundlig undervisning. Godt hem. Pris billigt. Rekommendationer lemnas af Fru Johansson, Mästersamuelsgatan 38, Fru E. Krook, Brahegatan 54, Fröken E. Axelson, Palmgrenska skolan, Brunkebergstorg 2.
[1709]

I min väfskola i Linköping mottagas elever i såväl enkel som konstväfnad samt handarbeten. Under juni, juli o. augusti kan väf kursen pågå å landet. Bref besvaras pr omg.
Adr.: Fru Fredr. Wallenberg, f. Ström, Nykvarn & Linköping. [1876]

Köp rashöns hellre än rufägg! Minorka, Brama, bruna Leghorn. Tuppar o. hönor. Kr. 2,50 pr st. Alfr. Lindegård, Regna.
[1870]

God extra förtjänst

kan erhållas genom att samla begagnade frimärken. Jag betalar för
100 st. tjänstefrim. (blandade) kr. 0,20
100 » lösenfrim. » » 0,70
1 » 3 skilling banko » » 5,00
1 » 6 » » » 2,00
1 » 8 » » » 0,75
1 » 24 » » » 6,50
i felfria exemplar. O. Olsson,
1865] Persg. 41, Helsingborg.

Flickor & Gossar!

Svenska 1889 års provisoriska frimärken, brukade, köpas alltid till 4 å 5 kronor pr 100 st.
Svar i bref jämte porto, märkt »Rolf 50», mottagas å S. Gumælii Annonssbyrå, Stockholm. (G. 15591) [1887]

Afvets-ägg.

Plymouth Rock à kr. 3 pr duss. **Hvita Leghorn** à kr. 2,50 pr duss. af Rosehills välkända stammar. Kycklingar och unghöns under loppet af sommaren och hösten af samma racer. Kifvinge Hönsgårdar, Bålsta.
[1858]

Svenska Lösen- och Tjänstefrimärken köpas ända till 1,000,000 st. Prisuppgift jämte antal, af valörer och sorter till »Rolf», adr. S. Gumælii Annonssbyrå, Stockholm. (G. 16223) [1889]

Nytt och billigt för våren!

Franska

Modellhattar

samt vackra

Ylleklädningar,

dito lösa kjolar,

Bomullsklädningar,

dito lösa kjolar,

Morgon-Rockar fr. 3,50 st.

Bomulls-Tricotlif

fr. 2 kr.

af ylle, plycherade dito fr. 3 kr.

Snörlifven

La Sylfide och Linnea, de bästa hittills kända snörlif.

Parasoller fr. 1: 50, Paraplyer

fr. 1: 75, nyaste eng. Schalar fr. 4: 80,

färska Regnkappor 5 kr.

hos **JANSSON & Co.,**

[1859]

6 Hötorget 6.

10,000 flaskor sålda på 3 månader!

F. AHLGREN'S

GIKT-BALSAM

tillförlitligaste medel mot reumatiska lidanden af alla slag. Priset är för: hel flaska 1 kr., half flaska 50 öre; likvid i frimärken. [1843]

F. Ahlgrens Tekn. Fabrik, Gefle.

frågan XX, nu i en något utvidgad form. Kunde ej detta vara ett kapitel för meningsutbyte och meddelanden om egna tycken och erfarenheter så godt som något annat för den stundande sommaren?

Priset i denna täfning har tilldelats signaturen *Ln* för svaret å frågan XVII, hvilket meddelas i dagens nummer under rubrik: *Klädedräkten och våra barns helsa*. En tacksam mention anse vi dessutom *Moster Gulas* meddelande om *svenska nationalrätter* (frågan XVIII) vara värd.

Redaktionen.

Prisfrågor XIX—XXI.

(Af samtliga till Redaktionen insända frågor, afsedda att införas å vår vanliga afdelning för »Frågor och svar», utvälja vi till det första numret i hvarje månad tre, hvilka vi numrera i särskild följd med romerska siffror. För det bästa och mest uttömmande svaret å någon af dessa tre frågor, hvilket insändes inom 3 veckor efter det resp. numrets datum, utbetalas för hvarje gång

ett pris af tio kronor,

förbehållande vi oss att på öffrig sätt få efter godtyckande begagna oss af äfven ej belönade skrivelser. På konvolutet sättes ordet: *Täflingssskrift*.)

XIX. När nu sommaren står för dörren, är jag viss, att många en husmor med mig skulle vara tacksam, om någon erfaren syster lemnade goda beskrifningar på några mindre allmänt kända inläggningssmetoder, jag nämner — endast exempelvis — sparris, smultron, finare svamp.

Claude.

XX. Unga damer! Hvilka friluftsspel och dito lekar rekommenderas I som särskildt underhållande och lämpade för kvinnor. Refererande till frågan angående Lawn-Tennis i n:r 14, påminner jag om, att fältet är vidt och smaken »forskjellig». Tydliga och rikhaltiga beskrifningar välkomna!

Iduna.

XXI. Vore tacksam för beskrifning på en stilig och lätt baddräkt liksom några förhållningsregler för njutandet af kalla sommarbad.

Najad.

Frågor.

N:r 530. 1) Finnes något oskadligt medel för handsvevt. Är handsvevt farligt att borttaga?

2) Skulle någon af Iduns läsarinor vilja sända en ung fästmo några vackra virkade spetsprover? Med tacksamhet emotes svar af

N:r 531. Hvad är bästa sättet att hålla silver och nysilver blankt, när det jäm står framme?

W-gh.

N:r 532. Kan någon af Iduns läsarinor upplysa mig om, hur kaffefläckar kunna bortskaffas ur hvita marmorbord. Alla försök med tvål och såpa ha hittills varit fruktlösa?

Ida.

N:r 533. Var god och gif mig ett råd för frost i ansiktet. Det är mycket obehagligt, och skulle jag bli mycket tacksam, om jag kunde få någon hjälp härför.

Carry.

N:r 534. Vill någon af Iduns läsarinor godhetsfullt gifva mig ett trefligt prof å ett korstynsbroderi till tidningshållare, 30 hvarf bredt, samt prof till virkad bordduk, så vore jag tacksam.

Lotten.

N:r 535. Ville någon af Iduns läsarinor gifva mig en beskrifning på god sockerkaka samt någon slags garnering på densamma.

Prenumerant.

N:r 536. En af Iduns läsarinor frågar, om någon vill upplysa henne om, huru man tillverkar essense af rosor.

A. R-n.

N:r 537. Vet någon af Iduns läsarinor ett bra medel mot s. k. leverfläckar, vore »Hvitsippan» mycket tacksam, om hon fick veta det.

Percy F. Luck & Co

Stockholm.

China Theer.

Congou.	Pris pr kilo
Finest Moning	11: —
Kungchow	9: 20
Oonfa	7: 70
Moning	6: 20
Kaisow n:r 1	5: 25
Kaisow n:r 2	4: 30
Kaisow n:r 3	3: 50
Congou	2: 80

Souchong.

Finest Souchong	11: —
Lapseng Souchong	7: —
Souchong n:r 1	5: —
Souchong n:r 2	4: 30

Blom The.

	Pris pr kilo
Finest Blom Pekoe	16: 50
Blom Pekoe n:r 1	9: 70
Blom Pekoe n:r 2	7: 30
Finest Scented Orange Pekoe	7: 80
Hyson (grönt)	6: 20
Seented Orange Pekoe	6: 20
Oolong	5: 25

Indiska Theer.

Finest Assam	11: —
Malty Cachar Pekoe	9: —
Assam	6: 20
Ceylon	6: 75
Darjeeling	4: 80

The-Blandningar.

	Pris pr kilo
Non Plus Ultra	11: —
O. T. D.	8: 50
Czarens	7: 30
Mandarin	6: 40
Stora Moguls	5: 40
Mikadons	4: 50
Kalifens	3: 50
Rehausens, original	7: 10
Rehausens	4: 30
Smulthe	3: 50

Särskildt framhålla vi »Stora Moguls» och »Mikadons» theblandningar å kr. 5: 40 och 4: 50 pr kilo såsom varande mycket passande hushållsthe af god kvalitet.

Försändelser till landsorten emot efterkräf eller postförskott. [1645]

Husmödrar!

Försöken *Th. Winborg & C:s* i Stockholm tillverkningar af

Concentrerad

Ättika

på flaskor för utspädning.

Senap,

blandad efter engelsk och fransysk smak, flere sorter.

Biffstekssås.

Soja.

Malda kryddor

(garanteras oblandade) på bleckdosor med genomborradt lock.

Bordsalt i paket om 425 gram (= 1 skåp.) flere gånger prisbelönade och fullt jämförliga med de bästa utländska fabrikat. Tillhandahållas hos Hrr specerihandlare. [1839]

3: 50 duss., 3: 50 duss., 3: 50 duss. Etsade Glas, passande till presenter, hos *Aug. Vogels Konstglaslageri*, Fredsgatan 30. Allm. Telef. 47 97. [1627]

Ett vackert hem etc. i Blekinge för 3,000 kr., väl beläget för handel o. handtv. m. m., vid utstakad jernv-station, säljes på goda vilkor. Beskrifn. mot 2 porto af »S. W.» i Tving. (G. 2529) [1885]

56 Drottninggatan 56

Bomullsklädnings-tyger,

finaste engelska, i nya moderna mönster

nu inkomna hos

Zephyr!

K. L. Lundberg & Co.

Profver på [1890] begäran.

56 Drottninggatan 56

Saccharin

tillhandahållas i Stockholm hos Herrar

C. A. Åkerholm, Götgatan 28,

Gustaf Wallin, Hornsgatan 28,

Carl Holmén, Hornsgatan 74 B,

A. Löfberg, St. Nygatan 3,

H. F. Lemke, Rödbotorget 1,

John Lindman, Norrlandsgatan 28,

Nordblom & Lindström, Drottninggatan 27 o. Linnégatan 7,

Carl Liljeström, Drottninggatan 93,

Aug. Österblom, Biblioteksgatan 11,

Östermalms Kaffehandel, Östermalmsgorg 1,

P. G. Hultström, Handverkareg. 16 A.

General-Depôt för Skandinavien

hos

Bröderne Herrmann,

STOCKHOLM. [1753]

Prisbelönad trädgårdsbok

för menige man:

»Hushållsträdgården»

af **Oscar Tamm.**

Pris: häftad 60, kartonnerad 85 öre.

(G. 2228) [1797]

Henrik Gahns

Creolin-, Svafvel-, Kar-

bolsyre- och Tjärtvål

rekommenderas som erkänt bästa medicinska tvålar.

Säljes i väl försedda detaljaffärer.

Hvarje tvål är stämplad med vidstående fabriks-

märke.

[1671]

Fysiologiska skodon

för damer, herrar och barn tillverkas hos undertecknad till moderata priser.

Personer, som hafva ömtåliga eller förstörda fötter, kunna hos mig få skodon, som passa väl och äro bekväma att gå med.

Högaktningfullt [1795]

C. NILSSON, Drottninggatan 100.

Allm. telefon 55 32.

OPTIMUM,

medel, oundgängligt vid toaletten, som rätt användt, efter föreskrift (som finnes anbragt å flaskans etikett), borttager s. k. leverfläckar, fräknar, finnar och solbränna, gifver hyn en vacker och frisk färg, förtager den skarpa inverkan af vinterluften samt bibehåller huden smidig och fin. Detta utmärkte medel är äfven verksamt mot arm-, hand- och fotsvett, kläda i huden samt är särdeles välgörande till rengöring af håret, då det stärker hårrötterna och befordrar växtligheten.

Pris pr flaska 1 krona.

En och hvar, som varit utsatt för s. k. leverfläckar i ansiktet, vet huru svårt, för att icke säga omöjligt, det är att blifva dem kvitt. En person, som mycket besvärades af detta onda, rådfrågade för några år sedan (bland många in- och utländska, äfven en berömd svensk läkare *Liborius* i Göteborg) om botemedel för denna åkomma, hans ordination hjälpte och har sedan dess gjort mångt fläckigt ansikte rent och vackert. För att låta detta nyttiga medel komma till en större allmänhet begagnade, har det blifvit utlemnadt i handeln.

Hår-Svärta,

å 1,50 pr flaska,

fullkomligt oskadlig, ej att förblanda med de vanliga hårfärgningsmedlen, som alltid innehålla de skadliga beståndsdelarne bly och ättika. Försäljes i Stockholm hos apotekaren *C. F. Dufva*, Drottninggatan 41; *Fanny Gelin*, Malmtorgsgatan 5; *Louise Blomberg*, Vesterlånggatan 39; i landsorten å de flesta apotek samt i parti hos

C. Smitt & Co,

Stockholm. [1700]

Sophia-Hemmet.

Se den större annonsen i n:r 3 för i år.

[1434]

N:r 538. Hur skall man behandla silke, för att det ej skall »slå i» sidan, om det blir vått? Kan man doppa det i något, som binder färgen?
Carin.
 N:r 539. Hvar kan en flicka af god familj grundligt lära sig klädsömnad? Hur lång tid fordrar en sådan kurs, och hur mycket kostar den?
M. G.

Svar.

N:r 387. Hårgarn af brunt nöthår kan färgas med anilin och får en färg, som sitter bra i. Till hvarje 8½ kg. tagas för 50 öre anilin.
Ettan.
 N:r 444. För att få behålla nyfödda kalvar vid lif och trefnad skola de till föda genast efter födseln erhålla af moderns mjölk — såsom varande naturligt — och detta i rikligt mått, ej, såsom merendels nu är fallet, mjölk från andra kor och kanske äfven skummad. Denna diet är nödvändig för kalven i minst 14 dagar — sedan kan man övergå till skummad mjölk — men som *alltid* bör vara uppkokt, innan den gifves till föda. En viktig sak är, att kalven straxt efter födseln gnides torr med halmviskor samt placeras på en, med halm belagd, torr plats.
Gammal landtman.

N:r 447. Mask i blomkrukor försvinna snart, om fosforsstickor nedstickas i kanten af krukorna.

N:r 476. Rif ostkanterna fint, blanda därtill så mycket sherry, tills en deg uppstår, som arbetas till den blir slät, packas i burkar och ätes på smörgåsar.

N:r 498. Småbröd. 107 gr. smör tvättas litet i vatten, hvarefter det röres en stund. Sedan irörs 213 gr. fint socker, 3 äggulor och 1 äggghvita samt sist 268 gr. hvetemjöl. Degen kaffas ut ungefär så tjock som en tvåkrona, tages ut med mått och gräddas i ej för varm ugn. Efter behag kan smak tillsätts på bröden med vanilj, cedroessence eller några bittermandlar.

— Billiga, men ändock mycket goda småbröd erhållas af följande beskrifning: 300 gr. smör, 425 gr. socker, 550 gr. mjöl arbetas tillsammans med 5 å 6 skedblad grädde, utkaffas och tagas med mått, öfverstrykas med ägg och beströs med socker och mandel.
Fru Petró.

N:r 499. Fjirst heter specialisten i Lund. En annan specialist, en af de erkända skickligaste, är *Dr Victor Lange, Nörregade 21. 2 Sal. Köpenhamn.*
Reseda.

N:r 501. Vacker och original är onekligen en hörnhylla i träsnideri (naturstil). Men då en sådan ej utan färdighet i nämnda konst kan göras, erbjuder sig under tecknad, om så skulle önskas, förfärdiga en dylik.
Daymar, adr. Fristad.

N:r 506. Gör en stomme af tunna brädbitar, 6 eller 8 till antalet, 10 tum långa, 3 tum breda i öfre och 1½ tum i nedre kanten samt foga dem tillsammans. Sätt i den smalare ändan (botten) en längre, någorlunda tjock träkloss, hvilken nedborras i foten och fästes med lim. Till fot använder man en alrot, hvilken göres fri från bark. Fäst sedan medels lim på blomhuset små svampar, rötter, etc. Det hela bronseras sedan.
Daymar.

N:r 507. Ett utmärkt medel för hårväxtens befrämjande är: »Eau de Quinin» (d. v. s. kinavatten) från Ed. Pinaud i Paris. Det köpes i Stockholm i F. Gelins parfymmagasin, adr. 5 Malmstorgsgatan.

N:r 508. Låt äggen blifva 3 å 10 dagar gamla, innan de kokas, då med all säkerhet mjölkvasslan är borta.
Daymar.

N:r 510. I fall guipurespetsar är detsamma som filetguipure, kan Convallaria få det gjordt för billigt pris af Bada Ad—s, n:o 3 Prestgårdsgatan n. b. (S.) Stockholm.

N:r 515. Något sätt att »krympa ljusbruna glacedhandskar» vet jag icke. Mera praktiskt vore väl att klippa af dem rundtom hvarje finger en sömsmän och sedan sy om dem.
Engis.

Breflåda.

Gallus ombedes snarast på nytt insända sin adress till Redaktionen.

Tveårig prenumerant. Arbeten afsedda för Beatrice-utställningen i Firenze befordras genom Iduns byrå till expositionens president, greve Gubernatis. Kostnaderna debiteras utställaren.

Ebba Lundgren, Rundelsgat. 35, torde uppge tydlig adress för erhållande af de rek. ex. Skand. Modetidning.

»*Syrenerna blomma*» är just spard för rätta tiden.

18-åring. Kommer i tur och ordning.

I. S. Den mindre uppsatsen antages. Angående den större svar i nästa n:r.

—js— 1) Ja, inom de närmaste dagarna.

2) Atminstone delvis. *Red.*

Innehållsförteckning.

Anne Charlotte Leffler, duchessa di Caianello; af J. N—g. (Med porträtt). — Vårfest; poem af Joh. E. Klén. — Tillkännagifvande. — Om en enkel och huslig uppfostran; en bild af P. v. Balow. — Iduns månadsrevy; af Otto Sjögren. — Klädedräkten och våra barns helse; prisbelönt svar å frågan XVII, af L. n. — »Tjugonde århundradet»; nyaste pariserchic, kåseri af Richard Kaufmann. (Slut från föreg. n:r.). — Teater och musik. — Striden om hjärtan; ur ett kvinnoflits historia; af Johan Nordling. VI: Poeten på vindskamaren. (Forts.).

Förslag till matordning för veckan 4—11 maj. — Inläggningar — Efterrätter. — Läkareråd. — Prisfrågorna XVI—XVIII. Täffingens utgång. — Prisfrågor XIX—XXI. — Frågor. — Svar. — Breflåda.

Svea Mineralvattenfabrik

28 Bergsgatan 28
 STOCKHOLM

rekommenderar ärade läsare af tidningen Idun sina tillverkningar af alla sorters
Läskevatten jämte brygdt och kolsyradt Sockerdricka, Champagnedricka, Champagnelemonad, Hallon- och Fruktlemonad.

Belltelef. 1197. Order pr post eller telefon expedieras omgående. Allm. telef. 64 77. Tillverkningen kontrolleras af Professor Severin Jolin. [1721]

Källviks Brunns- och Vattenkuranstalt,

sundt och särdeles vackert belägen vid Östersjöskusten, nyrestaurerad, belägen 2 mil norr om Vestervik, öppnas 1 juni, fortgår sedan till 1 september. Läkarevärdens bestrides af legitimerad läkare. Beställningar af rum och förfrågningar besvaras af kamraren herr C. v. Cedervald, Stockholm, Floragatan 14, endast under april, eller af Brunnsintendenten, adress Loftahammar. Utfrågare annons i slutet af månaden. (G. 15405) [1817]

Försök Germania!

Germania klädningstyget är ett nytt, nästan outslitligt, tjockt och varmt klädningstyg, som tillverkas i moderna mönster. Priset endast 49 öre metern = 29 öre aln. Kan endast köpas hos tillverkaren A. Williamson, Stockholm. *Vesterlånggatan 57, 1 tr. upp.*

Obs. Den, som ej är belåten med sända varor, får retournera dem. Prover endast då 20 öre följa. [1874]

Pianinos, Flyglar & Orgel-

harmonium från de bästa svenska och utländska fabriker.

Största lager! Billigaste priser! Fullkomlig garanti! Liberala betalningsvillkor!

OBS! Äldre instrument tagas i utbyte.

J. LUDVIG OHLSON,
 Stockholm.
 16 Regeringsgatan 16. [1423]

Guld-, Silfver-, Nysilfver- o. Grånat-arbeten
 Förlofnings- och Vigselringar.

Ständigt lager, till billiga priser. Beställning och reparationer utföras med omsorg.

14 Vesterlånggatan 14. [1503]

Stockholms största sortiment af
Bomulls-Klädningsstyger
 från de finaste engelska och franska till svenska handväfda från 40 öre pr meter hos
K. L. Lundberg & Co
 56 Drottninggatan 56
 Prover sändas på begäran. [1816]

Kulle Svenska Konstväfnader och Broderier.
 Stockholm: endast Drottninggatan 36.
 Lund: Fru Thora Kulle. [1871]

ÄKTA COLLODIN
 Tillförlitligaste och af Tusentals personer bepröfvadt medel mot liktornar, vårtor, hudhårdnad och nagelträng.
 Obs. alltid denna invigstrerade etikett som garanti för varans äkthet.

Säljes i Stockholm hos C. F. Dufva, Drottningg. 41, Louise Blomberg, Vesterlångg. 39, Elin Edlund, Drottningg. 63, Hyllin & Co Parfymmagasiner, Tidningskontoren m. fl.; i landsorten i väl-försedda Parfymeri-, Ekiperings- och Cigarraffärer å 1 kr. å.
 Sändes franko mot kr. 1,10 i frim. Axel Litström. [1767]

Vänner af spetsknyppling!

Knyppeltråd af linne, bomull och silke uti alla förekommande nummer samt Knyppeldynor, Knyppelpinnar, Knyppelnålar och Knyppelmönster expedieras uti större eller mindre poster pr efterkräft till alla platser inom riket. Rabatt vid större köp!

Priskurant på begäran. P. Alexanderson, Vadstena. [1695]

Non Plus Ultra.

Guldmedalj London 1884. Priselönad Antwerpen 1885. Guldmedalj London 1885. Priselönad Köpenhamn 1888.

Arraks-Punsch Medaille d'Or
 belönad med **Guldmedalj** (Första priset) vid Verldsutställningen i Paris 1898. [1719]

Lifräntor.
New-York
 Lifförsäkringsbolag, grundadt 1845.
Tillgångar 1 jan. 1890 öfver Kr. 391 millioner.
 Deposition i Sverige Rmk 400.000.
 Årlig lifränta för en inbetalning af Kr. 1000.

Ålder sista födelse-dag.	Utan återbetaln. vid döden		Återbetalning af halva kapitalen vid döden.		Ålder sista födelse-dag.
	Newyork	Svenska bolag.	Newyork	Newyork	
55	89,25	80,10	64,35	55	
65	120,58	106,40	78,66	65	
75	162,26	149,20	95,45	75	

Hufvudkontor för Sverige:
38 Hamngatan, Stockholm. [1529]

Bort med liktornarne! Deletor.
 Ett nytt, osvikligt, smärtfritt liktornsmedel (bättre än Colloidin och alla andra liktornsmedel) borttager fullkomligt liktornar med roten inom kortaste tid. Inlagd i eleganta kartonger har Deletor den stora fördelen framför alla dylika medel, att man ständigt bär det på sig. Hvar och en som har liktornar skall skatta sig lycklig efter att hafva använt Deletor. Hvarje kartong kostar 1 kr., som insändes som postanvisning eller i sparmärken. Post- o. telegrafadress »Deletor», Upsala, Vaksalatorg 27 och Göteborg, Magasinskvartret 1 & 2. [1340]

Ovanligt billigt!
 Eleganta herr Sommarrockar pr. 1 duss. 13,50
 Stickade Herrvästar 1 duss. 9,00
 Hellylle Damkofter, sorterade » 1 duss. 9,00
 Hellylle Damvästar 1 duss. 7,50
 Vackra Klädningslif 1 duss. 7,50
 Fina Sammetsschalar 1 duss. 5,25
 St. Vegaschalar, fyrk. o. afl. » 1 duss. 7,50
 Barnklädnings, hellylle 1 duss. 3,00
 Vackra Barnkofter 1 duss. 3,75
 Stora Linne-borddukar 1 duss. 4,50
 Hellylle Servietter 1 duss. 3,00
Alb. S. Jonsson, L:a Drottningg. 3, Göteborg [1655]

Sparsamma Fruar.
 Gammalt ylle och ull emottages dagligen till spånad, väfning af tyger, schalar, filtar m. m.
 OBS. Hvar och en får sitt ylle tillbaka i form af garn eller väfnader.
 OBS. Nedsatt spånadsafgift.
 OBS. Ett parti schalar realiseras från 5 kr.
 OBS. Ett parti filtar realiseras från 5,75.
 Telefon 26 53.
Hildur Andersson,
 född Sundeman,
 12 Klara Norra Kyrkogata 12. [1861]

Iduns Uträttningsbyrå

ombesörjer genom fullt kompetenta personer uppköp i alla möjliga branscher gratis åt Iduns abonnenter och för uppdrag åt andra mot en *obetydlig* ersättning. Alla saker skickas mot efterkraf och få returneras (dock genast) mot fraktkostnaden. Dubbelt porto torde medsändas. [1349]

August Carlsson
Sjuten- & Manufaktur-Magasinet

Svart helsiden Merveilleux från 1: 68 pr meter = 1 kr. pr aln.
Svart helsiden Merveilleux 1:ma från 3 kr. pr mtr = 1: 80 pr aln.
Svart helsiden Faille från 2: 10 pr meter = 1: 25 pr aln.
Svart helsiden Victoria Garantie fr. 6 kr. pr meter = 3: 60 pr aln.
Hvit halvesiden Atlas till brudkläd. fr. 1: 68 pr mtr = 1 kr. pr aln.
Hv. o. crème helsiden Duchesse till brudkl. fr. 6 kr. pr m. = 3: 60 pr aln.
Hv. o. crème helsiden Merveilleux till brudkl. fr. 2: 50 pr m. = 1: 50 pr a.
Hv. o. crème helylle Cachemire, dubbel br., fr. 1: 68 pr m. = 1 kr. pr aln.
Kulört helsiden Merveilleux i alla färger fr. 2: 50 pr m. = 1: 50 pr aln.

Rekvitioner från landsorten expedieras pr omgående mot efterkraf. [1371]

50 Vesterlånggatan 50
61 Drottninggatan 61

SVARTVIKS Stärkelse,
svenskt fabrikat, gifver linnet, utan att förstöra det, en bländande hvit färg. Till salu hos alla specerihandlande i riket. [1487]

På **Wilhelm Billes** förlag:
Huru männen fria.
Den ödesdiga frågan med dess svar af **Agnes Stevens.**
Pris 2: 25. [1736]

Angenäm och vederkvickande hvila efter arbetet erhålles uti **Hjalmar Peterson & C:nis Nya Fällstol** (gul eller brun) som äfven kan begagnas som *Fåtölj*, *Chäslong* och *Säng* och som erhålles *fraktfritt* mot 10 kr. järnvägsferiekraf från **Hjalmar Peterson & C:nis Bokhandel**, Karlstad. Till förekommande af förveklingar är vår *Nya Fällstol* alltid stämplad på de båda kortstyckena som uppbära armstöden med vår firma **Hjalmar Peterson & C:ni**, Karlstad. [1548]

Ännu finnas några få permar kvar till Idun 1889, dels i rött och guld, dels i blått och guld. Priset är endast **1 kr. 25 öre**, som torde insändas i förskott medels postanvisning eller i sparmärken (ej frimärken!) För porto tillkomma 30 öre. [1359] **Iduns Expedition.**

Glöm ej bort, att **O. Williamson**, Borås, säljer prima helylle marinblå Gosstricotkostymer från 3 till 10 års för 3: 50. Priskurant å yllevaror sändes franko. **Stora mansvästar** med ärmar till 3: 50 pr st. [1573] **O. WILLIAMSON**, Borås.

Hvar kan verkligt godt te erhållas?
Mina *äkt*a teer säljas *endast kontant*, och då *alla mellan-*händer undvikits, kunna de lemnas billigare än hos någon, hvilket ock bevisats af att **omsättningen 1889 fyradubblats.**
Pr efterkraf, postförskott å 1: 80, 2: 40, 2: 80, 3, 3: 60, 4: 80 pr ½ kilo (för 15 kronor fraktfritt). **Alex. Barclay, Göteborg.** (Nord. A.-T., Göt. 2670x10) [1398]

En synnerligt rikhaltig **samling handarbeten,** monogram och dräkter m. m. kan erhållas genom att från **Iduns Redaktion, Stockholm**, rekvirera 12 nr af årgången 1889 af **Skandinavisk Modetidning**. Dessa tolf 20- å 24-sidiga nummer med 24 kolorerade omslagsplanscher ha förut kostat mer än 4 kr., men säljas nu för det oerhördt billiga priset af **endast 1 krona,** som torde insändas medels postanvisning eller i sparmärken. Härtill torde läggas 30 öre som porto, i fall paketet måste sändas postledes. [1591] **IDUNS REDAKTION.**

Richard Andersson
Brunnsgatan 28, Stockholm, har benäget lofvat meddela upplysning om musikundervisning åt de familjer, som under sommaren vistas på landet och önska sådan af hans Elever. (G. 14802) [1777]

A. LAMBERG
29 o. 44 Vesterlånggatan 29 o. 44
Nouveautéer från Paris & Berlin i stort urval.

Vår- och Sommar- Nytt!

DAMKAPPOR

Nytt! nu inkomna. Priserna de **billigaste** på platsen. *Order* till landsorten effektueras omgående, då mått och uppgift på tygfärg etc. insändas.

A. LAMBERG
29 o. 44 Vesterlånggatan 29 o. 44
STOCKHOLM. [1794]

Husmödrar!
Den som önskar fin och god anjovis bör hos herrar handlande efterfråga **Benj. G. Mollén & C:os** i Lysekil och i synnerhet Molléns »Victoria-Anjovis», hvilken är non plus ultra. (G. 2093) [1784]

Cakes och Biscuits
fullt jämförliga med de engelska.

Utförlig Priskurant
lemnas på begäran.

C. W. Schumacher,
Kongl. Hofleverantör,
STOCKHOLM,
17 Norrlandsgatan 17.
Order fr. landsorten expedieras pr omg. [1729]

Skodon, svenska och välgjorda för herrar, damer och barn. Stort urval af *Toffnor, Balskor.* Beställningar och reparationer utföras skyndsamt. — *Moderata priser. Reelt bemötande.* **A. Nordfors,** 46 Regeringsgatan 46. [1694]

GUSTAF HOLMBLOM
KAPP-FABRIK
38 Vesterlånggatan 38
Nedra botten, 1 o. 2 tr. upp. [1352]

Svenska **Järnsängsfabriken**
50 Regeringsgatan 50.
Allm. Tel. 46 47. [1723]

Klädningsstyger
Profiter kostnadsfritt. Rekvitioner fraktfritt. O.B.S. Modellanvisningar åtfölja profverna.

FR. MARCUS
Kongl. Hofleverantör.
STOCKHOLM. [1735]

Hänvisen till annonserna i Idun, erhållen i billigaste pris — enligt öfverenskommelse mellan Redaktionen och de flesta af Iduns annonsörer.

enligt öfverenskommele mellan Redaktionen och de festa af Iduns annonsörer.

Hänvisen till

annonserna i

Idun, erhållen

i billigaste pris

—

Hand- & Portföljfabrik.

Specialaffär

för alla slags monteringar.

[1432]

OTTO GILLBERG

Telefon 4970.

36 & 38 Hamngatan STOCKHOLM.

Finaste monteringsaffär.

Svensk tillverkning.

Goda varor. Billigt pris. Ferm expedition.

Grennaforssa

Brunns- och Badinrättning

Öppen 1 maj-1 sept.

Naturskönt läge vid Dansjön och intill Kronobergshed. Se utförligare illustrerade annonsen i nr 12 af denna tidning. Fullständiga prospekt gratis och franko från ägaren

(G. 15042)

[1782]

A. D. HAGMAN, Vexjö.

HAND-VÄFAPPARATE

Denna lilla synnerligen praktiska apparat, med hvilken såväl barn som äldre kunna hopväfva hålen på söndriga strumpor och duktyger, så att de bli alldeles som nya, är lika ömbärlig i hvarje hem som symaskinen. Apparaten, som förts i marknaden af firman Percy F. Luck & C:o härstädes, kostar endast 2 kr. 80 öre, portofritt sänd till landsorten. Order kunna insändas till **Iduns Uträttningsbyrå, Stockholm.** [1621]

HAND-VÄFAPPARATE

Seidel & Naumanns Bicyklar och Tricyklar.

I god konstruktion, solidité, elegans och lättgående öfverträffade. Öfver 200 maskiner på lager i Malmö. Illustrerad priskurant på begäran.

Driftiga agenter sökas i alla städer samt på andra större platser.

Erik Schweder & C:o, Malmö.

[1662]

Generalagenter för Sverige.

(G. 13375)

Prisbelönta

Svenska Stickmaskiner

Ny patenterad konstruktion.

Lönande o. lämplig verksamhet bereder sig hvar och en, som köper en af de nya svenska

Stickmaskinerna.

Stor Utställning: Drottninggatan 40.

På 2 à 3 veckor

kan en hvar lära sig tillverka hundratal olikartade artiklar af

Ylle eller Bomull, som behövas i hemmet. [1891]

För Bad- och Sommargäster.

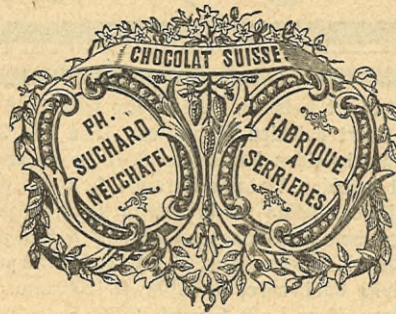
GAEDKE'S CACAO,

damernas favoritdryck, är renast o. helsosammast.

Till salu hos Herrar Specerihandlande. [1888]

SUCHARD.

18 Guld- och Silfvermedaljer. Suchard's Chocolad.

Fabriksmärke.

Erkändt utmärkt kvalitet. Samtliga Suchard's Chocolader äro garanterade ren Cacao och socker utan tillsats.

Suchard's Praliner, Gianduja, Noisettes, Nougatines och andra dessertchocolader rekommenderas.

Suchard's Cacaopulver,

Cacao Soluble, ett rent lösligt pulver i bleckburkar på $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ och $\frac{1}{8}$ kilo, är drygt, välsmakande och närande. Af Suchard's Cacaopulver får man 100 koppar på $\frac{1}{2}$ kilo. [1342]

Guldmedalj vid Världsutställningen i Paris 1889.

Tjulander & C:o,

Allm. Tel. 50 89

Vinhandel,

Allm. Tel. 50 89.

55 Drottninggatan 55,

rekommenderar sitt väl sorterade lager af endast äkta utländska **Viner** och **Spirituosa**. Särskildt framhålles: Finare **Champ.-Cognac** från de förnämsta firmor, flere år här i lagret. **Bordeaux-viner** af välkända firmor, **hvitt Portvin**, särdeles omtyckt, **Martinique- och Holländska Likörer**, många år här lagrade, samt vår välkända **Punsch**, gammal och god, till flere priser, enligt priskurant, som sändes på begäran. [1759]

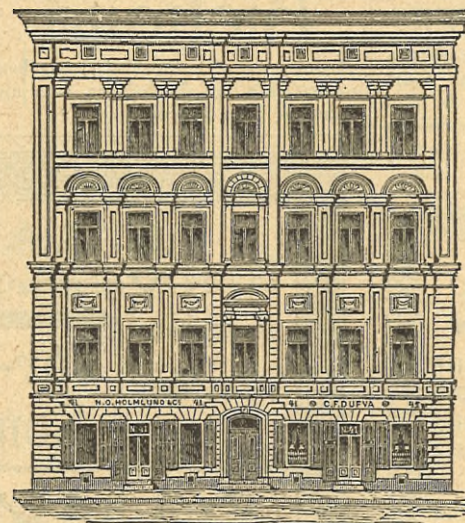
Nilsson & Dahlbeck

Lager af

Gosskläder.

STOCKHOLM

38 Regeringsgatan 38 [1699]

Största sortiment af

Tvål,

Essencer,

Eau de Cologne

m. m. hos

41 C. F. Dufva 41
(etablerad 1849)
Drottninggatan

[1812]

Barnklädningar

och **Mössor**

stort urval i

K. M. Lundbergs Bosättningsmagasin

N:r 7 Storkyrkobrinken N:r 7

[1846]